

Briselē, 16.9.2022.
COM(2022) 457 final

2022/0277 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par vienota mediju pakalpojumu satvara izveidi iekšējā tirgū (Eiropas Mediju brīvības akts) un grozījumiem Direktīvā 2010/13/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2022) 322 final} - {SWD(2022) 286 final} - {SWD(2022) 287 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šis paskaidrojuma raksts ir pievienots priekšlikumam "Eiropas Parlamenta un Padomes regula par vienotu mediju pakalpojumu satvara izveidi iekšējā tirgū" ("Eiropas Mediju brīvības akts"). Ar šo priekšlikumu tiek īstenota politiskā apņemšanās, ko uzņēmusies priekšsēdētāja fon der Leiena, kura par šo iniciatīvu paziņoja savā 2021. gada runā par stāvokli Eiropas Savienībā. Šajā runā viņa uzsvēra informācijas kā sabiedriskā labuma nozīmi, atzīstot, ka pret mediju uzņēmumiem nevar izturēties kā pret jebkuru citu uzņēmumu un ka to neatkarība ir jāaizsargā ES līmenī¹. Šī iniciatīva ir iekļauta Komisijas 2022. gada darba programmā².

Mediju nozare ir daļa no kultūras un radošo nozaru ekosistēmas³, kas ir viena no 14 nozaru ekosistēmām, kurām ir būtiska nozīme iekļaujošā un ilgtspējīgā ekonomikas atveseļošanā un ES ekonomikas divkāršā (zaļajā un digitālā) pārejas posmā. Tajā pašā laikā mediju pakalpojumi ir ne tikai svarīga un dinamiska ekonomikas nozare, bet tie ir arī ārkārtīgi nozīmīgi veselīgai pilsoniskajai sfērai un ekonomiskajām brīvībām un pamattiesībām, tostarp vienlīdzībai⁴. Neatkarīgi mediji, jo īpaši ziņu mediji, nodrošina piekļuvi viedokļu daudzveidībai un ir uzticams informācijas avots gan iedzīvotājiem, gan uzņēmumiem. Tie veicina sabiedriskās domas veidošanos un palīdz iedzīvotājiem un uzņēmumiem formulēt viedokļus un izdarīt apzinātu izvēli. Tiem ir izšķiroša nozīme Eiropas informācijas telpas integritātes saglabāšanā, un tie ir ārkārtīgi nozīmīgi mūsu demokrātiskās sabiedrības un ekonomikas funkcionēšanā. Pateicoties ciparsignālu tehnoloģijām, mediju pakalpojumiem aizvien vairāk var piekļūt pāri robežām un ar dažādiem līdzekļiem, savukārt konkurence digitālajā mediju telpā kļūst arvien starptautiskāka. Jau šobrīd Eiropas Savienība nosaka standartu šajā jomā, un šis priekšlikums vēl vairāk pastiprina un organizē Eiropas informācijas telpu.

Ņemot to vērā, priekšlikuma mērķis ir risināt virkni problēmu, kas ietekmē mediju pakalpojumu iekšējā tirgus darbību un mediju pakalpojumu sniedzēju darbību. Galvenais, mediju uzņēmumi saskaras ar šķēršļiem, kas kavē to darbību un ietekmē ieguldījumu nosacījumus iekšējā tirgū, piemēram, ar dažādiem valstu noteikumiem un procedūrām, kas saistītas ar mediju brīvību un plurālismu. Šie noteikumi jo īpaši ietver rūpīgu tirgus koncentrācijas pārbaudi mediju plurālisma nolūkā un protekcionisma pasākumus, kas ietekmē mediju uzņēmumu darbību. Šādi noteikumi ir radījuši iekšējā tirgus sadrumstalotību, ietekmējot juridisko noteiktību mediju tirgus dalībniekiem un radot papildu izmaksas, veicot darbību pāri robežām.

Situāciju vēl vairāk sarežģī nepietiekamā sadarbība starp valstu mediju regulatoriem⁵. Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupai (ERGA) ir ierobežotas darbības iespējas,

¹ Priekšsēdētājas fon der Leienas runa par stāvokli Eiropas Savienībā 2021. gadā, Strasbūra, 2021. gada 15. septembris.

² COM(2021) 645 final.

³ COM/2021/350 final un SWD/2021/351 final.

⁴ Turklāt mediju pakalpojumi būtu jāsniedz saskaņā ar pieejamības prasībām, kas noteiktas Direktīvā (ES) 2019/882 (Eiropas tiesību akts par pieejamību) (OV L 151, 7.6.2019., 70.–115. lpp.).

⁵ Lai reaģētu uz nepieciešamību pastiprināt sadarbību audiovizuālo mediju pakalpojumu jomā, ERGA locekļi ir vienojušies par brīvprātīgu saprašanās memorandu, kurā izklāstīti nesaistoši pārrobežu sadarbības mehānismi. Paziņojumā "Eiropas plašsaziņas līdzekļi digitālajā desmitgadē – rīcības plāns ekonomikas atveseļošanas un pārveides atbalstam" Komisija paziņoja, ka rūpīgi sekos saprašanās memoranda piemērošanai, lai izvērtētu, vai sadarbība ERGA ietvaros būtu vēl vairāk jāpastiprina.

un tās attiecas tikai uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem. Turklāt ERGA rīcībā nav pietiekamu instrumentu un resursu, lai palīdzētu risināt pārrobežu jautājumus un praktiskus jautājumus galvenajās mediju regulējuma jomās. Rezultātā nepietiekama regulējuma konverģence ietekmē mediju tirgus dalībniekus, jo īpaši audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzējus un video koplietošanas platformas, un kaitē sabiedrības interesēm. Mediju regulatoru loma ir būtiska arī aizsardzībā pret negodīgiem mediju pakalpojumu sniedzējiem, tostarp tiem, kurus finansiāli vai redakcionāli kontrolē atsevišķas trešās valstis un kuri var kaitēt vai radīt risku kaitēt sabiedrības drošībai un aizsardzībai.

Eiropas mediju pakalpojumu sniedzēji arī saskaras ar arvien lielāku iejaukšanos to redakcionālajos lēmumos un spējā sniegt kvalitatīvus mediju pakalpojumus (t. i., pakalpojumus, kas tiek sniegti neatkarīgi un saskaņā ar žurnālistikas standartiem) iekšējā tirgū, kā to apliecina Komisijas gada ziņojumi par tiesiskumu⁶ un mediju plurālisma monitorings⁷. Problēmu rada sadrumstalotie aizsardzības pasākumi, lai novērstu iejaukšanos visu mediju redakcionālajā brīvībā, un nevienmērīgas neatkarības garantijas sabiedriskajiem medijiem⁸, kas rada konkurences apstākļu izkropļojumus iekšējā tirgū.

Visbeidzot, iekšējā tirgus šķēršļus un nevienlīdzīgus konkurences apstākļus rada neskaidra un netaisnīga ekonomisko resursu sadale. It īpaši neskaidrība un aizspriedumi, kas raksturīgi patentētām auditorijas mērījumu sistēmām, izkropļo reklāmas ieņēmumu plūsmas, negatīvi ietekmējot galvenokārt mediju pakalpojumu sniedzējus un nostādot neizdevīgākā situācijā konkurentus, kuri sniedz auditorijas mērījumu pakalpojumus, ievērojot nozarē pieņemtos standartus.⁹ Iekšējo tirgu kropļo arī valsts reklāmas (t. i., valsts līdzekļu, ko izmanto reklāmai) neskaidra un netaisnīga piešķiršana, kurus var vispirms piešķirt vēsturiskajiem valsts pakalpojumu sniedzējiem vai izmantot, lai dotu priekšroku un slēpti subsidētu konkrētus medijus, kas pauž valdībai labvēlīgu viedokli. Šīs jomas regulējums ir sadrumstalots un ierobežots¹⁰, jo daudzās dalībvalstīs nav īpašu noteikumu un spēkā esošie noteikumi atšķiras pēc darbības jomas¹¹, kas kaitē juridiskajai noteiktībai un rada patvaļīgu vai diskriminējošu lēmumu risku.

Ņemot vērā šādu novērtējumu, Komisija uzskata, ka ir nepieciešams tiesiskais regulējums strukturētai sadarbībai starp mediju regulatīvajām iestādēm vai struktūrām.

⁶ 2020. gada ziņojums par tiesiskumu – paziņojums un ziņojumi par valstīm (COM(2020) 580 final un SWD(2020) 300-326 final); 2021. gada ziņojums par tiesiskumu – paziņojums un ziņojumi par valstīm (COM(2021) 700 final un SWD(2021) 701-727 final); 2022. gada ziņojums par tiesiskumu – paziņojums un ziņojumi par valstīm (COM(2022) 500 final un SWD(2022) 501-527 final).

⁷ Mediju plurālisma un mediju brīvības centrs “Media Pluralism Monitor”.

⁸ Sabiedriskie mediji ieņem būtisku vietu mediju tirgū, ņemot vērā to sabiedrisko pakalpojumu misiju. Tie ir svarīgs, ja ne pat galvenais mediju avots lielai daļai iedzīvotāju un uzņēmumu.

⁹ Skatītāju auditorijas mērījumiem ir tieša ietekme uz reklāmas, kas ir galvenais mediju nozares ieņēmumu avots, piešķiršanu un cenām. Tas ir būtisks instruments, lai novērtētu mediju satura sniegumu un izprastu auditorijas vēlmes, lai plānotu turpmāko satura veidošanu. Attiecīgie tirgus dalībnieki tradicionāli ir vienojušies par metodoloģisko standartu kopumu, lai izstrādātu objektīvus robežrādītājus ieguldījumu atdeves novērtēšanai. Vairākās dalībvalstīs ir izveidoti pašregulācijas mehānismi, kas apvieno galvenās mediju un reklāmas nozares ieinteresētās personas, piemēram, pašregulācijas apvienotās nozares komitejas, lai organizētu un veiktu auditorijas mērījumus pārredzamā, iekļaujošā un uzticamā veidā.

¹⁰ Valsts reklāmas izplatīšanu un pārredzamību dažos aspektos regulē sadrumstalota sistēma, ko veido konkrētiem medijiem specifiski pasākumi un vispārējie publiskā iepirkuma tiesību akti, kas tomēr neattiecas uz visiem valsts reklāmas izdevumiem un nenodrošina pietiekamu aizsardzību pret privilēģētu vai neobjektīvu izplatīšanu. Tā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES neattiecas uz publiskiem pakalpojumu līgumiem par audiovizuālo mediju pakalpojumiem vai radio mediju pakalpojumiem paredzētu programmu materiālu iegādi, izstrādi, ražošanu vai kopražojumu.

¹¹ Skatīt arī valstu valsts reklāmas noteikumu analīzi ikgadējā ziņojumā par tiesiskumu.

Lai gan problēmu nopietnība dažādās ES valstīs ir atšķirīga, kopumā tās traucē mediju pakalpojumu sniedzējiem pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu, saglabāt ekonomisko ilgtspēju un pienācīgi pildīt savu sabiedrisko lomu iedzīvotāju un uzņēmumu informēšanā. Arī mediju pakalpojumu saņēmējus negatīvi ietekmē nepietiekams vai neatkarīgs mediju piedāvājums, nevienlīdzīgi konkurences apstākļi un nepietiekama viņu interešu aizsardzība.

Gan Parlaments¹², gan Padome¹³ ir vairākkārt aicinājuši Komisiju rīkoties, lai novērstu šķēršļus iekšējā mediju tirgus darbībai un veicinātu plurālismu un neatkarību šajā tirgū. Konferences par Eiropas nākotni nobeiguma ziņojumā, kas publicēts 2022. gada 9. maijā, iedzīvotāji savos priekšlikumos aicināja ES turpināt veicināt mediju neatkarību un plurālismu, jo īpaši ieviešot tiesību aktu, kas pievēršas mediju neatkarības apdraudējumiem, izmantojot ES mēroga minimālos standartus. Tie arī aicināja aizstāvēt un atbalstīt brīvus, plurālistiskus un neatkarīgus medijus, pastiprināt cīņu pret dezinformāciju un ārvalstu iejaukšanos un nodrošināt žurnālistu aizsardzību¹⁴.

Ņemot to vērā, priekšlikuma par Eiropas aktu par mediju brīvību mērķis ir uzlabot iekšējā mediju tirgus darbību.

Priekšlikumā ir izvirzīti četri konkrēti mērķi.

- **Veicināt pārrobežu darbību un ieguldījumus** mediju pakalpojumos, saskaņojot atsevišķus atšķirīgo valstu mediju plurālisma sistēmu elementus, jo īpaši, lai atvieglotu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu. Ar koordinācijas palīdzību ES līmenī priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai, novērtējot mediju tirgus koncentrāciju, neatkarīgas valstu iestādes konsekventi izmantotu pieeju mediju plurālismam un mediju neatkarībai.
- **Palielināt regulatīvo sadarbību un konverģenci**, izmantojot pārrobežu koordinācijas instrumentus un ES līmeņa atzinumus un pamatnostādnes. Tas veicinās konsekventu pieeju mediju plurālismam un mediju neatkarībai un nodrošinās efektīvu mediju pakalpojumu lietotāju aizsardzību pret nelikumīgu un kaitīgu saturu, tostarp tiešsaistē, un attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem (tostarp no trešām valstīm), kas neievēro ES mediju standartus.
- **Veicināt kvalitatīvu mediju pakalpojumu sniegšanu**, mazinot nepamatotas valsts un privātās iejaukšanās risku redakcionālās brīvības jomā. Priekšlikuma mērķis ir garantēt, ka žurnālisti un redaktori var strādāt bez iejaukšanās, tostarp attiecībā uz savu avotu un komunikācijas aizsardzību. Veicinot redakcionālo

¹² 2013. gada 21. maija Rezolūcija par ES hartu, 2011/2246(INI); 2018. gada 3. maija Rezolūcija par plašsaziņas līdzekļu plurālismu un plašsaziņas līdzekļu brīvību ES, 2017/2209(INI); 2020. gada 25. novembra Rezolūcija par plašsaziņas līdzekļu brīvības stiprināšanu: par žurnālistu aizsardzību Eiropā, naida runu, dezinformāciju un platformu lomu (2020/2009(INI)); 2021. gada 20. oktobra Rezolūcija par Eiropas medijiem digitālajā desmitgadē: rīcības plāns atlabšanas un pārmaiņu atbalstam (2021/2017(INI)); 2021. gada 11. novembra Rezolūcija par demokrātijas, plašsaziņas līdzekļu brīvības un plurālisma stiprināšanu ES, 2021/2036(INI); 2022. gada 9. marta Rezolūcija par ārvalstu iejaukšanos visos demokrātiskajos procesos Eiropas Savienībā, tostarp dezinformāciju (2020/2268(INI)).

¹³ Padomes secinājumi par plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu digitālajā vidē, OV C 32, 4.2.2014.; Padomes secinājumi par brīvas un plurālistiskas plašsaziņas līdzekļu sistēmas nodrošināšanu, OV C 422, 7.12.2020.; Padomes secinājumi "Eiropas plašsaziņas līdzekļi digitālajā desmitgadē: rīcības plāns atlabšanas un pārmaiņu atbalstam", 8727/21, 18.5.2021.; Padomes secinājumi par Eiropas Kultūras un radošo nozaru ekosistēmas stratēģijas izveidi, OV C 160, 13.4.2022.; Par kultūru, audiovizuālo jomu un plašsaziņas līdzekļiem atbildīgo Eiropas ministru deklarācija, kas pieņemta Anžē, 2022. gada 7. un 8. martā.

¹⁴ Konference par Eiropas nākotni – ziņojums par galīgo iznākumu, 2022. gada maijs, jo īpaši 27. priekšlikuma 1. punkts un 37. priekšlikuma 4. punkts.

neatkarību, tiek garantēta arī labāka mediju pakalpojumu saņēmēju interešu aizsardzība.

- **Nodrošināt pārredzamu un taisnīgu ekonomisko resursu sadali** iekšējā mediju tirgū, uzlabojot auditorijas mērījumu un valsts reklāmas sadales pārredzamību un taisnīgumu. Priekšlikuma mērķis ir nodrošināt auditorijas mērīšanas metodoloģiju pārredzamību, nediskrimināciju, proporcionalitāti, objektivitāti un iekļautību, jo īpaši tiešsaistē. Tas arī nodrošinās pārredzamību, nediskrimināciju, proporcionalitāti un objektivitāti, piešķirot valsts reklāmu medijiem, lai pēc iespējas samazinātu risku, ka valsts finansējums varētu tikt ļaunprātīgi izmantots neobjektīvām interesēm, tādējādi kaitējot citiem tirgus dalībniekiem. Tādā veidā tiks veicināta godīga konkurence iekšējā mediju tirgū.

Tiesību akta priekšlikumam ir pievienots ieteikums, kurā izklāstīts mediju uzņēmumu brīvprātīgas paraugprakses katalogs, lai veicinātu redakcionālo neatkarību, un ieteikumi mediju uzņēmumiem un dalībvalstīm, kuru mērķis ir palielināt mediju īpašnieku pārredzamību. Ieteikums palīdzēs mazināt nepamatotas iejaukšanās risku individuālu redakcionālu lēmumu pieņemšanā un uzlabot piekļuvi informācijai par mediju īpašniekiem¹⁵.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums atbilst spēkā esošajiem ES horizontālajiem un nozaru noteikumiem attiecībā uz medijiem un tiešsaistes pakalpojumiem. Tā mērķis ir novērst regulējuma nepilnības, kas ietekmē iekšējā mediju tirgus darbību.

Priekšlikumā tas tiek panākts, pirmkārt, pamatojoties uz pārskatīto Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu (AVMPD)¹⁶, kas reglamentē valstu tiesību aktu koordinēšanu ES mērogā audiovizuālo mediju jomā. Ar priekšlikumu tiek pastiprināta sadarbība ar direktīvu izveidotajā Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupā (ERGA), pārveidojot to par Eiropas Mediju pakalpojumu padomi (turpmāk – “Padome”) un piešķirot tai plašāku darbības jomu un papildu uzdevumus¹⁷.

Priekšlikumā ir paredzēti jauni noteikumi, kas saistīti ar mediju pakalpojumiem, piemēram, noteikumi par žurnālistikas avotu un paziņojumu aizsardzību, valsts reklāmu un auditorijas mērījumiem. Tādējādi tas papildina autortiesību reformu¹⁸, kas atbalsta preses finansiālo ilgtspēju.

¹⁵ Sk. arī analīzi par mediju īpašumtiesību pārredzamību ikgadējā ziņojumā par tiesiskumu.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīva 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (OV L 95, 15.4.2010., 1.–24. lpp.), pārskatīta ar Direktīvu (ES) 2018/1808 (OV L 303, 28.11.2018., 69.–92. lpp.).

¹⁷ Šā iemesla dēļ priekšlikumā ir mērķtiecīgi grozīta Direktīva 2010/13/ES, aprobežojoties ar tās 30.b pantu, ar ko izveido ERGA, atcelšanu, un līdz ar to ir aizstātas atsauces uz ERGA un tās uzdevumiem. Saskaņā ar jēdzienu “parallélisme des formes” tiesību akts principā būtu jāgroza ar tādas pašas formas tiesību aktu. Direktīvas 2010/13/ES grozījums ar šo regulu ir mērķtiecīgs un attiecas tikai uz noteikumu, kas dalībvalstīm nav jātransponē. Tāpēc tas ir pamatots.

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa Direktīva (ES) 2019/790 par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK (OV L 130, 17.5.2019., 92.–125. lpp.).

Priekšlikums pilnībā atbilst e-komercijas direktīvai¹⁹ un regulai par platformas un uzņēmuma attiecībām (P2B)²⁰ un papildina tās. Tas atbilst un papildina arī Digitālo pakalpojumu aktu (DPL)²¹ un Digitālo tirgu aktu (DTL)²², kas paredz horizontālus regulējumus, kuros izklāstīti saskaņoti noteikumi par tiešsaistes pakalpojumiem. Priekšlikumā ir risināti atlikušie specifiskie nozares jautājumi, kas nav pilnībā ietverti abos horizontālajos instrumentos.

Priekšlikums papildina ES konkurences noteikumus, kas tieši neattiecas uz tirgus koncentrācijas ietekmi uz mediju plurālismu vai neatkarību, un valsts atbalsta noteikumus, kas tiek piemēroti katrā gadījumā atsevišķi (bieži *ex post*) un nepietiekami risina problēmas, ko rada netaisnīga valsts līdzekļu piešķiršana mediju pakalpojumu sniedzējiem. Priekšlikums nodrošina, ka uz valsts reklāmu sistemātiski attiecas *ex ante* noteikumi par pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz saņēmējiem un iztērētajām summām, un par šādas reklāmas taisnīgu sadali. Priekšlikums – un jo īpaši noteikumi par valsts reklāmu – atbilst priekšlikumam regulai par politiskās reklāmas pārredzamību un mērķorientēšanu²³.

Turklāt priekšlikums papildina un neietekmē spēkā esošos ES noteikumus par īpašumtiesību pārredzamību. Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas (AML) direktīva²⁴ ir galvenais instruments, kas nodrošina faktisko īpašnieku pārredzamību, savukārt ES uzņēmējdarbības tiesību direktīva²⁵ reglamentē informāciju, kas jo īpaši sabiedrībām ar ierobežotu atbildību ir jāatklāj komercreģistros. AVMPD mudina dalībvalstis pieņemt pasākumus, lai padarītu pieejamu informāciju par audiovizuālo mediju īpašnieku struktūru. Priekšlikums papildinās spēkā esošo regulējumu, nosakot, ka visiem mediju pakalpojumu sniedzējiem, kas sniedz ziņu un aktuālo notikumu saturu, mediju pakalpojumu saņēmējiem jāsniedz informācija par mediju īpašniekiem, jo īpaši par tiešajiem, netiešajiem un faktiskajiem īpašniekiem.

Priekšlikums atbilst arī Protokolam par sabiedriskās apraides sistēmu dalībvalstīs (Amsterdamas protokols)²⁶, kurā ir atzīta dalībvalstu kompetence noteikt sabiedrisko mediju sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus un nodrošināt to finansējumu, ciktāl šāds finansējums neietekmē tirdzniecības nosacījumus un konkurenci ES tādā mērā, kas būtu pretrunā kopējām interesēm. Amsterdamas protokolā netieši apstiprināts, ka sabiedriskie mediji ietilpst iekšējā tirgus darbības jomā.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1.–16. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos, OV L 186, 11.7.2019., 57.–79. lpp.

²¹ COM(2020) 825 final.

²² COM(2020) 842 final.

²³ Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par politiskās reklāmas pārredzamību un mērķorientēšanu, COM/2021/731 final.

²⁴ 2015. gada 20. maija Direktīva (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73.–117. lpp.).

²⁵ 2017. gada 14. jūnija Direktīva (ES) 2017/1132 attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46.–127. lpp.).

²⁶ Amsterdamas līgums, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu dibināšanas līgumus un dažus ar tiem saistītus tiesību aktus – Protokols, kas pievienots Eiropas Kopienas līgumam – Protokols par sabiedriskās apraides sistēmu dalībvalstīs, OV C 340, 10.11.1997., 109. lpp.

Priekšlikums ir saskaņā ar Drošības un aizsardzības stratēģisko kompasu²⁷ un attiecīgajiem Padomes secinājumiem²⁸. Stiprinot mediju regulatoru lomu un sadarbību, tostarp jautājumos, kas skar ES informācijas telpu, priekšlikums papildina pasākumus, kas veikti, lai izstrādātu ES instrumentu kopumu attiecībā uz ārvalstu informācijas manipulācijām un iejaukšanos.

Priekšlikums ir saskaņā ar Eiropas Padomes Ministru komitejas ieteikumu dalībvalstīm par sabiedrisko mediju pārvaldību²⁹. Ieteikumā norādīts, ka sabiedriskajiem medijiem ir jādarbojas un jāattīstās ilgtspējīgā pārvaldības sistēmā, kas nodrošina gan nepieciešamo redakcionālo neatkarību, gan publisko pārskatatbildību.

Ņemot vērā nesenos draudus žurnālistikas avotiem, priekšlikumā ir pievienots mērķtiecīgs aizsargpasākums pret spieģoprogrammatūras ieviešanu mediju pakalpojumu sniedzēju vai žurnālistu izmantotajās ierīcēs, pamatojoties uz Direktīvā 2002/58/EK (E-privātuma direktīva), Direktīvā (ES) 2016/680 (Tiesībaizsardzības direktīva) un Direktīvā 2013/40/ES par uzbrukumiem informācijas sistēmām paredzētajiem aizsardzības līdzekļiem.

• **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Priekšlikuma pamatā ir Eiropas demokrātijas rīcības plāns³⁰, kurā Komisija ierosināja pasākumu kopumu, lai veicinātu demokrātisku līdzdalību, cīnītos pret dezinformāciju un atbalstītu brīvus un neatkarīgus medijus. Pastiprinot žurnālistu avotu un komunikācijas aizsardzību, iniciatīva papildina Ieteikumu par žurnālistu aizsardzību, drošību un pilnvaru piešķiršanu³¹, kā arī priekšlikumu direktīvai³² un ieteikumam³³ par to, kā aizsargāt personas, kas iesaistās sabiedrības līdzdalībā, no acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību ("Stratēģiska tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību"). Priekšlikumā ir paredzēti konkrēti pasākumi, reaģējot uz Eiropas Deklarāciju par digitālajām tiesībām un principiem digitālajai desmitgadei³⁴, kurā pausts aicinājums aizsargāt vārda un informācijas brīvību tiešsaistē, un ar to tiek atbalstīta Mediju un audiovizuālās jomas rīcības plāna³⁵ īstenošana, kurā Komisija ir noteikusi virkni pasākumu, lai stiprinātu finansiālo ilgtspēju un digitalizāciju mediju nozarē.

Priekšlikuma mērķis ir stiprināt mediju pakalpojumu sniedzēju redakcionālo neatkarību. Vienlaikus finansiālā ilgtspēja ir galvenais elements, lai aizsargātu redakcionālo neatkarību no ārējiem un tirgus spiedieniem. Kā sabiedriskajā apspriešanā norādīja ieinteresētās personas, mediju nozares nestabilais ekonomiskais stāvoklis joprojām ir problēma, un to vēl vairāk saasināja COVID-19 krīze. Dažādu un pietiekamu finansējuma avotu nodrošināšana varētu stiprināt mediju noturību un neatkarību un atbalstīt kvalitatīvu pakalpojumu sniegšanu Eiropas iedzīvotājiem.

²⁷ Stratēģiskais kompass drošībai un aizsardzībai.

²⁸ Padomes secinājumi. Papildu centieni palielināt noturību un novērst hibrīddraudus, 14972/19, 10.12.2019.; Padomes secinājumi par noturības stiprināšanu un hibrīddraudu, tostarp dezinformācijas, apkarošanu COVID-19 pandēmijas kontekstā, 14064/20, 15.12.2020., un Padomes secinājumi par ārvalstu informācijas manipulācijām un iejaukšanos (FIMI), 11429/22, 18.7.2022.

²⁹ Ministru komitejas Ieteikums CM/Rec(2012)1 dalībvalstīm par sabiedrisko mediju pārvaldību (pieņemts Ministru komitejā 2012. gada 15. februārī ministru vietnieku 1134. sanāksmē).

³⁰ COM(2020) 790 final.

³¹ C(2021) 6650 final.

³² COM(2022) 177 final.

³³ Komisijas 2022. gada 27. aprīļa Ieteikums (ES) 2022/758 par sabiedrības līdzdalībā iesaistījušos žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību pret acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību ("stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību") (OV L 138, 17.5.2022., 30.–44. lpp.).

³⁴ COM(2022) 28 final.

³⁵ COM(2020) 784 final.

Tāpēc mediju nozare arvien biežāk vērsas pie ES pēc finansiāla atbalsta, ņemot vērā to, ka Komisija jau ilgu laiku līdzfinansē neatkarīgu Eiropas notikumu atspoguļošanu medijos, lai veicinātu Eiropas publisko sfēru. Lai gan Eiropas finansējums, salīdzinot ar nozares mērogu un nozīmi, ir neizbēgami ierobežots, tas patiešām ir piemērots, lai veicinātu nozares atveseļošanu no COVID-19 pandēmijas, ziņu digitālo pārveidi un jaunu formātu vai jaunu tiešsaistes satura monetizācijas modeļu izmēģināšanu pāri robežām.

Tā rezultātā pēc tam, kad 2020. gada decembrī tika pieņemts mediju un audiovizuālās jomas rīcības plāns, Komisija ir apvienojusi pasākumus, kas vērsti uz atbalstu ziņu medijiem, pilnībā ievērojot redakcionālo neatkarību. Piemēram, tā ir izveidojusi MEDIA INVEST, kas ir īpašs kapitāla ieguldījumu instruments programmā InvestEU un ir paredzēts Eiropas audiovizuālo uzņēmumu finansiālās kapacitātes veicināšanai. Kopš 2022. gada ziņu medijiem ir pieejams arī pašu kapitāla atbalsts apvienojumā ar investīciju gatavības pasākumiem, lai piesaistītu privātos investorus un palielinātu pašu kapitāla ieguldījumu apjomu. Vienlaikus Komisija atbalsta īpaša līdzieguldījumu mehānisma izveidi programmā InvestEU kopā ar fondiem un filantropiskām organizācijām, lai pievērstos trim konkrētām misijas jomām, tostarp “Mediju plurālisms, demokrātija un kultūra”³⁶. Inovācijas ir vēl viena no paketes galvenajām jomām: Pētniecības un inovācijas un digitālās programmas ietvaros tiek piedāvāts finansējums inovatīvu risinājumu izstrādei, tostarp jo īpaši drīzumā izsludinātajam uzaicinājumam izveidot Eiropas mediju datu telpu. Turklāt pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” un pamatprogrammas “Apvārsnis Eiropa” finansētie inovatīvie pētījumi palīdz izprast mediju ietekmi uz iedzīvotājiem un demokrātiju, kā arī nodrošina instrumentus un stratēģijas, lai veicinātu veselīgāku un daudzveidīgāku mediju vidi, cīnītos pret dezinformāciju tiešsaistē un uzlabotu žurnālistikas standartus. Regulāra informācijas apmaiņa ar nozares pārstāvjiem Eiropas ziņu mediju forumā arī veicina inovāciju uzraudzību nozarē un nodrošina forumu, kurā apspriest ES darba kārtību šajā jomā.

Pēc rīcības plāna “Mediji un audiovizuālie mediji” ziņu mediju nozare ir kļuvusi par programmas “Radošā Eiropa”, kas paredzēta kultūras un radošo nozaru atbalstam, galveno uzmanības tēmu. Programma var finansēt partnerības starp mediju organizācijām, lai ieviestu inovācijas, izmēģinātu jaunus formātus vai dalītos ar labu uzņēmējdarbības praksi pāri robežām. Programma “Radošā Eiropa” līdzfinansē arī projektus, kas veicina plurālistiskāku mediju vidi: dotācijas ļauj nodrošināt žurnālistu aizsardzību (tostarp juridisko atbalstu) un aptver tādas jomas kā faktu vākšana, uzraudzība, interešu aizstāvības darbs, sabiedrības informēšana un izpratnes veicināšana. Ar ES finansējumu tika atbalstīta arī mediju padomju darbība, kā arī mediju plurālisma monitora darbība. Sākot ar 2023. gadu, Komisija piešķirs arī īpašu finansējumu saskaņā ar programmu “Radošā Eiropa”, lai atbalstītu medijus, kas kalpo sabiedrības interesēm, piemēram, pētnieciskos medijus, tādējādi veicinot plurālistiskas debates pāri robežām un veselīgāku demokrātiju.

Pieprasījums pēc finansējuma medijiem pārsniedz pieejamos līdzekļus. Eiropas Parlaments aicināja pastiprināt finansējuma iespējas ziņu mediju nozarei, jo īpaši ar pastāvīga Ziņu mediju fonda palīdzību un stiprinot budžetu starpnozaru un mediju sadaļām programmā “Radošā Eiropa”³⁷. Padome arī aicināja Komisiju palielināt finansējumu neatkarīgai žurnālistikai³⁸. Lai papildinātu pašreizējo ES politiku un galu galā stiprinātu nozares

³⁶ Pārējās divas misiju jomas ir “sabiedrības pārmaiņas saistībā ar zaļo pāreju” un “līdztiesība un iekļaušana”.

³⁷ Eiropas Parlamenta Kultūras un izglītības komitejas Ziņojums par Eiropas medijiem digitālajā desmitgadē: rīcības plāns atveseļošanas un pārkārtošanās atbalstam (2021/2017(INI)).

³⁸ Padomes secinājumi par žurnālistu un citu plašsaziņas līdzekļu darbinieku aizsardzību un drošību, OV C 245, 28.6.2022.

finansiālo noturību, Komisija izstrādās publisko finanšu shēmu un dalībvalstu izstrādāto iniciatīvu plānu un apzinās finansēšanas tendences un trūkumus.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, kurā paredzēts pieņemt pasākumus, lai tuvinātu dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

Priekšlikuma mērķis ir novērst sadrumstalotās valstu regulatīvās pieejas saistībā ar mediju brīvību un plurālismu un redakcionālo neatkarību. Tas veicinās vienotu pieeju un koordināciju ES līmenī, nodrošinās optimālu mediju pakalpojumu iekšējā tirgus darbību un novērsīs šķēršļu rašanos nākotnē mediju pakalpojumu sniedzēju darbībai visā ES.

Priekšlikuma mērķis jo īpaši ir risināt šādus jautājumus, kas kavē mediju pakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū:

- valsts ierobežojumi, kas saistīti ar žurnālistu kā pakalpojumu sniedzēju avotiem un saziņu un kas ietekmē mediju pakalpojumu sagatavošanu un sniegšanu;
- iejaukšanās mediju pakalpojumu sniedzēju darbībā, tostarp to redakcionālajos lēmumos, un atšķirīgas pieejas redakcionālās neatkarības aizsardzībai;
- valsts iejaukšanās risks sabiedriskajos medijos, kas kaitē vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem vienotajā tirgū un sabiedrisko mediju kvalitātei;
- negodīgu operatoru (tostarp mediju pakalpojumu sniedzēju, kurus finansiāli vai redakcionāli kontrolē valsts, tirgus darbības dažās trešās valstīs), kas rada spriedzi brīvas aprites noteikumu piemērošanā Savienībā;
- ņemot vērā pieaugošo mediju pakalpojumu izplatīšanas digitalizāciju, pastāv risks, ka mediju pakalpojumu brīva sniegšana ļoti lielās tiešsaistes platformās var kaitēt vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem iekšējā tirgū;
- valstu mediju tirgus pasākumi, kas ietekmē mediju pakalpojumu sniedzēju darbību, ierobežo brīvu apriti Savienībā, tādējādi sadrumstalojot iekšējo tirgu un radot tiesisko nenoteiktību; tas pats attiecas uz valstu noteikumiem un procedūrām, lai novērtētu mediju tirgus koncentrācijas ietekmi uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību;
- auditorijas mērījumu sistēmu un metodoloģiju nepārredzamība un iespējama neobjektivitāte, kas rada tirgus izkropļojumus un kaitē vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem iekšējā tirgū;
- negodīga un nepārredzama valsts reklāmas izdevumu piešķiršana mediju pakalpojumu sniedzējiem, kaitējot citiem mediju pakalpojumu sniedzējiem, tostarp tiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs.

Turklāt LESD 114. pants ir piemērots juridiskais pamats jaunu struktūru izveidei saskaņā ar ES tiesību aktiem. Tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā iniciatīvas pārvaldības aspektu, kuras mērķis ir veicināt ciešāku sadarbību starp valstu mediju regulatoriem ES līmeņa padomē, kuras uzdevums būtu veicināt ES mediju noteikumu efektīvu un konsekventu piemērošanu.

ES likumdevējam, regulējot iekšējo tirgu³⁹, ir ne tikai jāievēro pamattiesības, bet arī jāpanāk līdzsvars starp konkurējošām pamattiesībām⁴⁰. Šis regulas priekšlikums ir saskaņots, koordinēts un daudzpusīgs tiesiskais regulējums, ar kuru likumdevējs veicina mediju pakalpojumu iekšējā tirgus attīstību un aizsardzību, tādējādi īstenojot arī vairākas citas likumīgas sabiedrības intereses (tostarp lietotāju aizsardzību) un taisnīgi saskaņojot visu iesaistīto personu pamattiesības.

- **Subsidiaritāte**

Intervences mērķus nevar sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties izolēti, jo problēmas aizvien biežāk ir pārrobežu rakstura un neaprobežojas tikai ar atsevišķām dalībvalstīm vai dalībvalstu apakšgrupām. Mediju saturs, tostarp ziņu, sagatavošana, izplatīšana un patēriņš kļūst arvien digitālāki un tam piemīt pārrobežu īpašības, jo internets turpina veicināt tradicionālo mediju uzņēmējdarbības modeļu pārveidi. Mediju pakalpojumu sniegšanu visā ES arvien vairāk ietekmē globālās platformas, kas darbojas kā vārti uz mediju saturu un vienlaikus ir nozīmīgi tiešsaistes reklāmas sniedzēji.

Kopēja ES pieeja, kas veicina konvergenci, pārredzamību, tiesisko noteiktību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecīgajiem mediju tirgus dalībniekiem, ir labākais veids, kā attīstīt iekšējo mediju tirgu. Tā samazinās slogu mediju pakalpojumu sniedzējiem, kuriem, darbojoties vairākās dalībvalstīs, ir jāievēro atšķirīgi valstu tiesiskie režīmi. Tas palielinās tiesisko noteiktību mediju tirgus dalībniekiem, tādējādi veicinot godīgu konkurenci un pārrobežu ieguldījumus. Tas arī ļaus mediju regulatoriem pieņemt saskaņotus risinājumus jautājumos, kas ietekmē ES informācijas telpu un jo īpaši ES patērētāju interešu aizsardzību.

Iniciatīvā pienācīgi ņemts vērā Protokols par sabiedriskās apraides sistēmu dalībvalstīs (Amsterdams protokols) un Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 2. punkts. Tā neiejauksies dalībvalstu kompetencē nodrošināt finansējumu sabiedriskajiem medijiem, lai tie varētu pildīt valsts līmenī piešķirtās, noteiktās un organizētās sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pilnvaras, kā arī neiejauksies valstu identitātē vai regulējuma tradīcijās mediju jomā. Tajā pienācīgi ņemts vērā arī ieinteresēto personu viedoklis; tādējādi tā izriet no apgalvojuma, ka pārmērīgi vienveidīgi un detalizēti ES noteikumi par mediju plurālismu nebūtu vēlami un būtu nesamērīgi, jo šādi noteikumi jāpielāgo katras dalībvalsts vēsturiskajām un kultūras īpatnībām. Tā vietā iniciatīvā ir panākts samērīgs līdzsvars starp vispārīgi formulētiem noteikumiem un konkrētākiem noteikumiem, lai sasniegtu politikas mērķus.

- **Proporcionalitāte**

Iniciatīvas pamatā ir spēkā esošais tiesiskais regulējums, un tā koncentrēsies tikai uz tām jomām, kurās, šķiet, ir nepieciešama papildu ES rīcība, lai nodrošinātu iekšējā mediju tirgus pareizu darbību, tostarp lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un neatkarīgu mediju tirgus dalībnieku darbību visā ES. Iniciatīva attiecas tikai uz tiem jautājumiem, kuriem dalībvalstis pašas nevar rast apmierinošus risinājumus, un paredz labi pielāgotu saskaņošanu, kas nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi izveidot kopēju sistēmu mediju pakalpojumu iekšējā tirgus pareizai darbībai, vienlaikus garantējot šādu pakalpojumu

³⁹ 1979. gada 13. decembra spriedums lietā *Hauer*, 44/79, EU:C:1979:290, 14.-16. punkts; 2003. gada 20. maija spriedums lietā *Österreichischer Rundfunk*, apvienotās lietas C-465/00, C-138/01 un C-139/01, EU:C:2003:294, 68. un turpmākie punkti; 2010. gada 9. novembra spriedums lietā *Schecke*, apvienotās lietas C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 46. punkts.

⁴⁰ 2016. gada 15. septembra spriedums lietā *Mc Fadden*, C-484/14, EU:C:2016:170, 68. un turpmākie punkti; 2022. gada 26. aprīļa spriedums lietā *Polija pret Parlamentu un Padomi* ("Autortiesību direktīva"), C-401/19, EU:C:2022:29, 66. punkts.

kvalitāti. Tas, ka vairāki no ierosinātajiem noteikumiem ir balstīti uz principiem, arī palīdz nodrošināt priekšlikumu proporcionālītāti.

Priekšlikums rada ierobežotas atbilstības nodrošināšanas un izpildes izmaksas, kuras, visticamāk, tiks kompensētas ar ievērojamiem ieguvumiem mediju tirgus dalībniekiem un iedzīvotājiem. Palielinot pārredzamību un samazinot tirgus sadrumstalotību, priekšlikums veicinās tiesisko noteiktību un godīgu konkurenci, vienlaikus samazinot tirgus izkropļojumus. Tas palielinās ieguldītāju uzticēšanos un padarīs mazāk apgrūtināšus pārrobežu mediju tirgus darījumus, radot labvēlīgu vidi ieguldījumiem un brīvai mediju pakalpojumu sniegšanai visā ES. Iedzīvotāji un uzņēmumi gūs labumu arī no daudzveidīgāka un daudzpusīgāka mediju piedāvājuma, lielākas pārredzamības un labākas piekļuves informācijai.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikuma formāts ir Eiropas Parlamenta un Padomes regula. Ņemot vērā risināmos jautājumus un ekonomisko, sociālo un politisko kontekstu, regula ir piemērotāka nekā direktīva, lai nodrošinātu konsekventu aizsardzības līmeni visā ES un mazinātu regulējuma atšķirības, kas traucētu neatkarīgu mediju pakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū. Tā ļaus ātri piemērot jaunus ES noteikumus, tādējādi ātrāk risinot problēmas. Tas ļaus izvairīties no ilgstoša transponēšanas procesa, novērst iespējamās atšķirības vai izkropļojumus transponēšanas procesa laikā, paredzot tieši piemērojamus noteikumus un novēršot situācijas, kad dalībvalstis izmanto transponēšanas procesu kā ieganstu, lai ieviestu vai paturētu spēkā tiesību aktus, kas būtībā ir vērsti pret neatkarīgiem mediju pakalpojumu sniedzējiem vai ir citādi diskriminējoši. Regulas pieņemšana ir vēlama arī, ņemot vērā iniciatīvas institucionālo komponentu (padomes izveide). Regulas izvēle ir pamatota arī ar pieaugošo mediju pakalpojumu digitalizāciju un pārrobežu sniegšanu, kas prasa ātru un konsekventu pieeju visā iekšējā tirgū. Izstrādājot tieši piemērojamus noteikumus, ierosinātā regula arī nodrošinās efektīvu un lietderīgu sadarbību starp dalībvalstu mediju regulatīvajām iestādēm un struktūrām.

3. RETROSPEKTĪVO IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Priekšlikuma pamatā ir plaša apspriešanās ar ieinteresētajām personām, ņemot vērā vispārējos principus un standartus, kas attiecas uz Komisijas apspriešanos ar ieinteresētajām personām.

Uzaicinājums iesniegt pierādījumus, kurā tika paziņots par šo iniciatīvu, tika publicēts 2021. gada 21. decembrī, un līdz 2022. gada 25. martam bija iespējams iesniegt atsauksmes. Kopumā tika saņemtas 1473 atbildes⁴¹. Publiskā apspriešana notika no 2022. gada 10. janvāra līdz 25. martam, un tajā tika saņemtas 917 atbildes⁴². Tās tika popularizētas gan Komisijas tīmekļa vietnē, gan sociālajos medijos un īpašos tīklos. Uzaicinājuma iesniegt pierādījumus mērķis bija apkopot vispārīgas atsauksmes, reaģējot uz Komisijas paziņojumu par iniciatīvu, savukārt sabiedriskajā apspriešanā viedokļi tika apkopoti, izmantojot strukturētu anketu, kurā bija iekļauti konkrēti jautājumi par šo iniciatīvu.

⁴¹ Eiropas Komisija (2022). Uzaicinājuma iesniegt pierādījumus iznākums. Kopumā portālā "Have your say" tika saņemti 1470 iesniegumi, turklāt trīs papildu iesniegumi tika saņemti ārpus vietnes, bet noteiktajā konsultāciju termiņā, un tāpēc tie tika iekļauti atbildēs.

⁴² Eiropas Komisija (2022). Sabiedriskās apspriešanas rezultāti.

Turklāt Komisija organizēja sanāksmes ar galvenajām ieinteresētajām personām un ekspertiem, lai iegūtu papildu pierādījumus un datus par konkrētajām problēmām, kas jārisina ar iniciatīvu, politikas pieeju un tās ietekmi, kā arī tehnisko informāciju par esošo nozares praksi. Tā arī rīkoja mērķtiecīgus seminārus un analizēja daudzos nostājas un analītiskos dokumentus, kas tika saņemti saistībā ar iniciatīvas sagatavošanu. Iniciatīvas pamatā esošā ietekmes novērtējuma sagatavošanā tika izmantoti divi ārēji pētījumi, kas ietvēra virkni individuālu apspriežu ar galvenajām ieinteresētajām personām⁴³.

Turklāt Komisija apsprieda šo iniciatīvu ar AVMPD kontaktkomitejas un ERGA locekļiem. Šīs ekspertu grupas nodrošināja tiešu iespēju apsprieties ar visatbilstošākajām iestādēm dalībvalstu līmenī. Lai apkopotu pētnieku un ekspertu ar īpašām zināšanām attiecīgajās jomās (piemēram, publiskās un konstitucionālās tiesības, kā arī mediju brīvība un iekšējais tirgus) viedokļus, 2022. gada 18. februārī tika organizēts īpašs seminārs, kurā piedalījās akadēmisko aprindu, ERGA un Komisijas pārstāvji.

Ideja par tiesību akta priekšlikumu, kas regulētu vismaz dažas būtiskas jomas, guva atbalstu no iedzīvotājiem un lielākās daļas citu ieinteresēto personu, tostarp mediju brīvības kopienas, patērētāju organizāciju, mediju regulatoru un ERGA, sabiedrisko un privāto raidorganizāciju, satura izplatītāju un reklāmas ekosistēmas dalībnieku puses. Šo ieinteresēto personu vidū plašu atbalstu guva uz principiem balstīta pieeja, nevis nekāda rīcība vai detalizētu standartu noteikšana.

Nevalstiskās organizācijas un sabiedriskās raidorganizācijas īpaši atbalstīja ES līmeņa rīcību, lai ieviestu redakcionālās neatkarības, tostarp sabiedrisko mediju, aizsardzības pasākumus, vienlaikus atgādinot par Amsterdamas protokola nozīmi. Sabiedriskās raidorganizācijas īpaši atbalsta redakcionālās integritātes garantijas tiešsaistē un norādījumus par vispārējās nozīmes audiovizuālo mediju pakalpojumu pienācīgu izcelšanu.

Privātās raidorganizācijas īpaši atbalstīja kopējus principus mediju plurālisma pasākumiem un auditorijas mērījumu pārredzamību, objektivitāti un pārbaudāmību, par pēdējo aspektu vienojoties ar izdevējiem un reklāmas ekosistēmas dalībniekiem. Izdevēji, kuru darbība tradicionāli netiek regulēta, pauda vispārēju atbalstu pašregulācijai vai ieteikumam. Tomēr viņi atbalstīja ES mēroga pasākumus gan attiecībā uz žurnālistikas avotu aizsardzību, gan valsts reklāmu. Iedzīvotāji stingri piekrita, ka valsts reklāmas piešķiršanā ir vajadzīga pārredzamība un taisnīgums. Raidorganizācijas un izdevēji aicināja efektīvi regulēt tiešsaistes platformas.

Attiecībā uz pārvaldību kopumā tika pausts plašs atbalsts uz ERGA balstītai pārraudzībai, taču viedokļi par tās iespējamo turpmāko statusu atšķīrās. Regulatori un mediju brīvības kopiena atbalsta ERGA stiprināšanu, savukārt uzņēmumi un uzņēmumu apvienības labprātāk saglabātu to pašreizējā formā. Publiskās iestādes jo īpaši atbalstīja regulatīvo sadarbību ES līmenī, lai veicinātu kopējus mediju plurālisma standartus un ERGA lomas un resursu stiprināšanu turpmākai ES koordinācijai.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Lai sagatavotu šo priekšlikumu, Komisija ir ņēmusi vērā plašu ekspertu atzinumu klāstu.

Papildus iepriekš aprakstītajai sabiedriskajai apspriešanai un citām apspriedēm ar ieinteresētajām personām Komisija pasūtīja divus ārējus pētījumus, lai nodrošinātu augsta

⁴³ PwC, Intellera and Open evidence, “Support for the preparation of an impact assessment to accompany an EU initiative on the European Media Freedom Act”, VIGIE 2021-644; Eiropas Universitātes institūts, Katholieke Universiteit Leuven, Universiteit van Amsterdam un Vrije Universiteit Brussel, “Study on media plurality and diversity online”, VIGIE 2020-825.

līmeņa saskaņotību un analīzes salīdzināmību attiecībā uz visām iespējamām politikas pieejām.

Eiropas Padomes Eiropas Audiovizuālā observatorija arī sagatavoja īpašu ziņojumu par sabiedrisko mediju pārvaldību un neatkarību⁴⁴. Publikācijai pievienots visaptverošs pārskats par galvenajiem sabiedrisko mediju pārvaldības aizsardzības pasākumiem Eiropā.

Komisijas ziņojumos par tiesiskumu, Mediju plurālisma monitora sagatavotajos gada ziņojumos, kā arī dažos Eiropas barometra apsekojumos tika sniegti pierādījumi un analīze par daudziem būtiskiem jautājumiem. Šie avoti tika izmantoti, lai noteiktu problēmas, to mērogu iekšējā mediju tirgū un to virzītājspēkus. Komisija ir balstījusies arī uz attiecīgajiem Eiropas Padomes ieteikumiem, par kuriem vienojās visas dalībvalstis⁴⁵.

Visbeidzot, lai vēl vairāk atbalstītu uz pierādījumiem balstītu analīzi, Komisija veica attiecīgās tiesu prakses pārskatu un plašu literatūras apskatu, aptverot akadēmisko literatūru un plašu politikas pētījumu un ziņojumu klāstu, tostarp tādu, ko veikušas NVO, kas darbojas mediju brīvības un plurālisma jomā.

• **Ietekmes novērtējums**

Saskaņā ar labāka regulējuma politiku Komisija veica šā priekšlikuma ietekmes novērtējumu, kuru izskatīja Komisijas Regulējuma kontroles padome (RSB). Ietekmes novērtējuma ziņojums pirmo reizi tika iesniegts RSB 13. maijā, un 8. jūnijā tas tika apspriests uzklaušanās sanāksmē. Pēc 10. jūnijā saņemtā negatīvā atzinuma ziņojums tika būtiski pārskatīts un 11. jūlijā atkārtoti iesniegts RSB. RSB 27. jūlijā sniedza pozitīvu atzinumu ar atrunām. Ietekmes novērtējuma ziņojums tika pārskatīts, lai ņemtu vērā RSB ieteikumus par uzlabojumiem. RSB atzinumi, kā arī piezīmes un paskaidrojumi par to, kā tās ņemtas vērā, ir sniegti ietekmes novērtējuma 1. pielikumā.

Komisija izskatīja dažādas politikas iespējas, lai sasniegtu priekšlikuma vispārējo mērķi, proti, uzlabotu iekšējā mediju tirgus darbību.

Tika novērtēti trīs politikas risinājumi ar atšķirīgu regulatīvās intensitātes pakāpi:

- **1. variants. Ieteikums par mediju plurālismu un neatkarību**, mudinot dalībvalstis un dažās jomās arī mediju tirgus uzņēmumus īstenot virkni pasākumu, lai veicinātu mediju plurālismu, redakcionālo neatkarību un pārredzamību un godīgumu mediju tirgū.
- **2. variants. Tiesību akta priekšlikums un ieteikums par mediju neatkarību**, no kuriem pirmais paredz kopīgus noteikumus mediju pakalpojumu iekšējam tirgum, bet otrais mudina mediju uzņēmumus un dalībvalstis sekmēt mediju neatkarību un pārredzamību.
- **3. variants. Pilnveidots tiesību akta priekšlikums**, ar kuru papildus visiem 2. risinājuma tiesību aktu elementiem tiek pievienoti papildu pienākumi mediju tirgus uzņēmumiem un regulatoriem, lai veicinātu kvalitatīvu mediju

⁴⁴ F.J. Cabrera Blázquez, M. Cappello, J. Talavera Milla, S. Valais, Governance and independence of public service media, IRIS Plus, Eiropas Audiovizuālā observatorija, Strasbūra, 2022. gads; un ERGA, Iekšējais mediju plurālisms audiovizuālo mediju pakalpojumu jomā ES: Noteikumi un prakse, 2018.

⁴⁵ Skatīt Ministru komitejas Ieteikumu CM/Rec(2012)1 dalībvalstīm par sabiedrisko mediju pārvaldību (pieņemts Ministru komitejā 2012. gada 15. februārī ministru vietnieku 1134. sanāksmē) un Ministru komitejas Ieteikumu CM/Rec(2018)1[1] dalībvalstīm par mediju plurālismu un mediju īpašumtiesību pārredzamību.

pakalpojumu pieejamību un pārredzamu un godīgu ekonomisko resursu sadali mediju tirgū.

Tika apsvērti divi leģislatīvā instrumenta pārvaldības apakšvarianti saskaņā ar 2. un 3. risinājumu:

- A apakšvariants: pārvaldības sistēma, kuras pamatā ir padome, ko atbalsta Komisijas sekretariāts;
- B apakšvariants: pārvaldības sistēma, kuras pamatā ir padome, kurai palīdz neatkarīgs ES birojs.

Saskaņā ar Komisijas izstrādāto metodoloģiju katrs politikas risinājums tika novērtēts, ņemot vērā ekonomisko, sociālo un pamattiesību ietekmi. Vēlamais risinājums ir 2. risinājuma A apakšvariants. Šis risinājums nodrošinās intervences vispārējā mērķa sasniegšanu efektīvā, saskaņotā, samērīgā un lielā mērā lietderīgā veidā.

Konkrēti, ar ierosināto tiesību aktu tiks noteikti daži pamatprincipi un noteikumi mediju tirgum un uzticēti svarīgi uzdevumi padomei kā neatkarīgu mediju regulatoru kolektīvai struktūrai, tostarp uzdevumi sniegt ekspertu konsultācijas par mediju regulējuma regulatīvajiem, tehniskajiem vai praktiskajiem aspektiem, sniegt atzinumus par tirgus koncentrāciju, kas varētu ietekmēt iekšējā tirgus darbību, un koordinēt darbības attiecībā uz mediju pakalpojumu sniedzējiem (tostarp no trešām valstīm), kuri neievēro ES mediju standartus. Uz tiesību aktā noteiktajiem principiem un noteikumiem varēs atsaukties valstu tiesās, un Komisija varēs uzsākt pārkāpumu procedūras, tostarp sistēmisku problēmu gadījumā. Politikas tiesību aktu kopuma nesaistošais elements – ieteikums – ierosinās brīvprātīgas darbības divos konkrētos jautājumos: mediju neatkarības garantijas un mediju īpašumtiesību pārredzamība. Šāda daudzslāņaina un elastīga pieeja sniegs vēlamos ieguvumus, vienlaikus optimizējot izmaksas mediju tirgus dalībniekiem un valsts iestādēm, ņemot vērā arī Komisijas sekretariāta zemākās izmaksas salīdzinājumā ar ES biroja izmaksām.

Politikas risinājumu ietekme uz dažādām ieinteresēto personu kategorijām ir sīki izskaidrota ietekmes novērtējuma 3. pielikumā.

• **Pamattiesības**

Ierosinātais regulējums, veicinot regulējuma konvergenci iekšējā mediju tirgū, aizsargājot redakcionālo neatkarību apvienojumā ar mediju pakalpojumu sniedzēju uzņēmējdarbības brīvību un palielinot pārredzamību un godīgumu ekonomisko resursu sadalē, veicinās neatkarīgu un kvalitatīvu mediju pakalpojumu sniegšanu pāri robežām, tādējādi sekmējot mediju brīvību un plurālismu. Padomes galvenā loma jaunajā regulējumā, kas ir pilnībā neatkarīga no valdībām un citām publiskām vai privātām struktūrām, veicinās efektīvu un objektīvu vārda brīvības ievērošanu visā ES, ko aizsargā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (“Harta”) 11. pants, kas atbilst Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantam.

Ierosinātajai regulai būs arī pozitīva ietekme uz uzņēmējdarbības brīvību (Hartas 16. pants), jo tā novērsīs šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai un ierobežos risku, ka pret atsevišķiem mediju tirgus dalībniekiem var tikt vērsta diskriminējoša attieksme.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šīs regulas priekšlikuma ietekmi uz budžetu segs piešķirumi, kas noteikti Daudzgaļu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam saskaņā ar finanšu piešķirumiem programmai “Radošā Eiropa”, kā norādīts priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā.

5. CITI ELEMENTI

• **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija izveidos visaptverošu sistēmu, lai pastāvīgi uzraudzītu šā tiesību akta iznākumu, rezultātus un ietekmi. Tas jo īpaši ietver jaunu neatkarīgu uzraudzības mehānismu, lai noteiktu un novērtētu riskus, kas apdraud mediju pakalpojumu iekšējā tirgus darbību. Četru gadu laikā pēc instrumenta stāšanās spēkā un pēc tam reizi četros gados ir paredzēts veikt tā novērtējumu un sagatavot ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

• **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

I nodaļā ir izklāstīts regulas priekšmets un darbības joma, kā arī regulā izmantoto galveno terminu definīcijas. Jo īpaši tajā noteikts, ka regulas II nodaļa un III nodaļas 5. iedaļa ir minimālās saskaņošanas noteikumi.

II nodaļā ir ietvertas mediju pakalpojumu saņēmēju tiesības un mediju pakalpojumu sniedzēju tiesības iekšējā tirgū. Tajā ir arī izklāstītas garantijas sabiedrisko mediju neatkarīgai darbībai un mediju pakalpojumu sniedzēju pienākumi iekšējā tirgū.

III nodaļā ir izklāstīta regulatīvās sadarbības un labi funkcionējoša mediju pakalpojumu tirgus sistēma.

1. iedaļā noteikts, ka par šīs nodaļas piemērošanu ir atbildīgas dalībvalstu neatkarīgās valsts regulatīvās iestādes vai struktūras, kas atbild par AVMPD īstenošanu, un tām piešķirtas attiecīgas izmeklēšanas pilnvaras, lai veiktu savus uzdevumus.

Ar 2. iedaļu izveido Eiropas Mediju pakalpojumu padomi, kas ir neatkarīgu mediju regulatoru koleģiāla struktūra, kura aizstāj un pārņem Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupu (ERGA). Tajā ir noteiktas prasības attiecībā uz padomes neatkarību un precizēta tās struktūra. Administratīvo un organizatorisko atbalstu, kas vajadzīgs tās uzdevumu veikšanai, padomei sniegs Komisijas nodrošināts sekretariāts. Nodaļā ir uzskaitīti padomes uzdevumi saskaņā ar regulu.

3. iedaļā ir paredzēti noteikumi un procedūras regulatīvajai sadarbībai un konverģencei iekšējā mediju tirgū, tostarp strukturētas sadarbības mehānisms, izpildes pasākumu pieprasījumi, norādījumi mediju regulējuma jautājumos un pasākumu koordinācija attiecībā uz trešo valstu mediju pakalpojumiem. Šo noteikumu mērķis ir nodrošināt ciešāku sadarbību starp valstu regulatīvajām iestādēm un struktūrām dažādās mediju regulējuma jomās.

Ceturtajā iedaļā aplūkoti īpaši jautājumi, kas saistīti ar mediju pakalpojumu sniegšanu digitālajā vidē. Attiecībā uz mediju pakalpojumu sniegšanu ļoti lielās tiešsaistes platformās tā balstās uz spēkā esošajiem horizontālajiem tiesību aktiem, paredzot papildu aizsardzības pasākumus attiecībā uz redakcionālo integritāti saturam, ko tiešsaistē sniedz mediju pakalpojumu sniedzēji, kuri ievēro noteiktus regulatīvos vai pašregulācijas standartus, un izveidojot strukturētu dialogu starp ļoti lielām tiešsaistes platformām un attiecīgajiem mediju ekosistēmas partneriem. Sadaļā ir paredzētas arī tiesības pielāgot audiovizuālo mediju piedāvājumu ierīcēs un lietotāja saskarnēs, kas kontrolē piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem, un attiecīgs ražotāju un izstrādātāju pienākums tehniski nodrošināt šādu pielāgošanu.

5. iedaļā ir izklāstīts tiesiskais regulējums valsts pasākumiem, kas ietekmē mediju pakalpojumu sniedzēju darbību, un noteiktas prasības valsts noteikumiem un procedūrām, kas saistītas ar mediju tirgus koncentrācijas ietekmes uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību novērtējumu. Padomei tiks uzticēts uzdevums pieņemt nostāju par gadījumiem, kad var tikt ietekmēta iekšējā tirgus darbība.

6. iedaļā ir noteiktas prasības auditorijas mērījumu sistēmām un metodikai, ko izmanto attiecīgie tirgus dalībnieki. Noteikumi ir papildināti ar aicinājumu izstrādāt rīcības kodeksus un veicināt paraugprakses apmaiņu. Turklāt 6. iedaļā ir paredzētas kopīgas prasības par valsts reklāmas izdevumu piešķiršanu mediju pakalpojumu sniedzējiem, neietekmējot publiskā iepirkuma noteikumus un valsts atbalsta noteikumus.

IV nodaļā ir izklāstīti nobeiguma noteikumi, jo īpaši attiecībā uz uzraudzību, novērtēšanu un ziņošanu. Regulā ir iekļauts mehānisms, kas paredz, ka Komisija, apspriežoties ar padomi, regulāri uzrauga riskus, kas apdraud mediju pakalpojumu iekšējā tirgus darbību. Šī nodaļa arī atceļ attiecīgo AVMPD pantu un precizē regulas stāšanos spēkā un piemērošanas sākumu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA**par vienota mediju pakalpojumu satvara izveidi iekšējā tirgū (Eiropas Mediju brīvības akts) un grozījumiem Direktīvā 2010/13/ES**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Neatkarīgiem mediju pakalpojumiem iekšējā tirgū ir unikāla loma. Tie ir strauji mainīga un tautsaimnieciski svarīga nozare, kas arī nodrošina pilsoņiem un uzņēmumiem piekļuvi viedokļu daudzveidībai un uzticamiem informācijas avotiem, vispārības interesēs pildot sabiedriska vērtību sarga funkciju. Mediju pakalpojumi kļūst arvien labāk pieejami tiešsaistē un pāri robežām, lai gan dalībvalstu atšķirību dēļ uz tiem neattiecas vienādi noteikumi un vienāds aizsardzības līmenis.
- (2) Ņemot vērā mediju brīvības un plurālisma unikālo nozīmi, to aizsardzība ir labi funkcionējoša mediju pakalpojumu iekšējā tirgus (t. s. "iekšējā mediju tirgus") būtiska iezīme. Kopš gadsimta sākuma šis tirgus ir būtiski mainījies, kļūdam arvien digitālāks un starptautiskāks. Tas piedāvā daudzas ekonomiskas iespējas, taču arī saskaras ar vairākām problēmām. Savienībai būtu jāpalīdz mediju nozarei izmantot šīs iespējas iekšējā tirgū, vienlaikus aizsargājot Savienības un tās dalībvalstu kopīgās vērtības, piemēram, pamattiesību aizsardzību.
- (3) Digitālo mediju telpā pilsoņi un uzņēmumi piekļūst un patērē mediju saturu, kas ir tūlīt pat pieejams viņu personiskajās ierīcēs, arvien vairāk – pārrobežu vidē. Globālās tiešsaistes platformas kalpo par vārtējām mediju saturam, un to uzņēmējdarbības modeļi parasti padara tiešāku piekļuvi mediju pakalpojumiem un pastiprina polarizējošu saturu un dezinformāciju. Šīs platformas ir arī būtiski tiešsaistes reklāmas piegādātāji, un tas ir novirzījis finanšu resursus no mediju nozares, ietekmējot tās finansiālo ilgtspēju un līdz ar to arī piedāvātā satura daudzveidību. Tā kā mediju pakalpojumi prasa daudz zināšanu un kapitāla, tiem ir vajadzīgs plašums, lai iekšējā tirgū saglabātu konkurētspēju un uzplaukumu. Tālab īpaši svarīga ir iespēja piedāvāt

pakalpojumus pāri robežām un iegūt ieguldījumus, arī no citām dalībvalstīm vai citās dalībvalstīs.

- (4) Taču mediju pakalpojumu iekšējais tirgus nav pietiekami integrēts. Vairāki valstu uzlikti ierobežojumi traucē brīvu kustību iekšējā tirgū. Tā, atšķirīgas valstu normas un pieeja mediju plurālismam un redakcionālai neatkarībai, nepietiekama sadarbība starp regulatīvajām valstu iestādēm jeb struktūrām, kā arī nepārredzama un netaisnīga publisko un privāto saimniecisko resursu sadale visā Savienībā apgrūtina mediju tirgus dalībnieku darbību un paplašināšanos pāri robežām un rada nevienādus konkurences apstākļus. Mediju pakalpojumu iekšējā tirgus veselumu var apdraudēt arī pakalpojumu sniedzēji, kuri sistemātiski nodarbojas ar dezinformāciju, ieskaitot manipulāciju ar informāciju un iejaukšanos, un ļaunprātīgi izmanto iekšējā tirgus brīvības, un to vidū ir valstu kontrolēti mediju pakalpojumu sniedzēji, kurus finansē noteiktas trešās valstis.
- (5) Turklāt, reaģējot uz problēmām, kas saistītas ar mediju plurālismu un brīvību tiešsaistē, dažas dalībvalstis ir veikušas regulatīvus pasākumus, un citas dalībvalstis to varētu darīt, bet pastāv risks, ka vēl vairāk palielināsies atšķirības valstu pieejā un brīvas pārvietošanās ierobežojumi iekšējā tirgū.
- (6) Mediju pakalpojumu saņēmējiem Savienībā (fiziskām personām, kas ir dalībvalstu piederīgie vai izmanto tiesības, kas tām piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem, un Savienībā iedibinātām juridiskām personām) jābūt iespējai iekšējā tirgū faktiski izmantot brīvību saņemt brīvus un plurālistiskus mediju pakalpojumus. Veicinot mediju pakalpojumu pārrobežu plūsmu, iekšējā tirgū būtu jānodrošina minimāla pakalpojumu saņēmēju aizsardzība. Tas atbilstu tiesībām saņemt un izplatīt informāciju saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk "Harta") 11. pantu. Tādēļ ir jāsaprot daži ar mediju pakalpojumiem saistīti valstu noteikumu aspekti. Konferencēs par Eiropas nākotni galīgajā ziņojumā pilsoņi aicināja ES vēl vairāk veicināt mediju neatkarību un plurālismu, it īpaši – ieviešot tiesību aktus, kas novērš briesmas mediju neatkarībai, izmantojot minimālus ES mēroga standartus⁴⁶.
- (7) Šajā regulā mediju pakalpojuma definīcija jāattiecinā tikai uz Līgumā definētiem pakalpojumiem, tādēļ tai jāattiecas uz visām saimnieciskas darbības formām. Šajā definīcijā nav jāiekļauj lietotāju radīts saturs, kas ielādēts tiešsaistes platformā, ja tas nav profesionāla darbība, ko parasti veic par atlīdzību (finansiālu vai citādu). No tās jāizslēdz arī gluži privāta sarakste, kā e-pasta vēstules, kā arī pakalpojumi, kuru galvenais mērķis nav audiovizuālu vai audio programmu vai preses izdevumu piegāde, proti, ja saturs ir pakārtots pakalpojumam, nevis ir tā galvenais nolūks, piemēram, sludinājums vai informācija par ražojumu vai pakalpojumu, ko piegādā tīmekļa vietnes, kuras nepiedāvā mediju pakalpojumus. Mediju pakalpojuma definīcijai pirmām kārtām jāaptver televīzijas un radio raidījumi, audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma, audioaplāde un preses izdevumi. Korporatīvā komunikācija un informācijas vai reklāmas materiālu izplatīšana publiskām vai privātām struktūrām būtu izslēdzama no šīs definīcijas darbības jomas.
- (8) Digitalizēto mediju tirgū mediju pakalpojumu sniedzēja definīcijā var ietilpt video koplietošanas platformu vai ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāji. Visumā tādiem pakalpojumu sniedzējiem ir svarīga nozīme satura organizācijā, arī ar automatizētiem līdzekļiem vai algoritmiem, bet tie nenes redakcionālu atbildību par saturu, kuram nodrošina piekļuvi. Taču arvien konverģentākā mediju vidē daži video koplietošanas

⁴⁶ Konferencē par Eiropas nākotni. 2022. gada maija Ziņojums par galīgajiem rezultātiem, sevišķi 27.1. un 37.4. priekšlikums.

platformu vai ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāji ir sākuši savu pakalpojumu sadaļās piekopt redakcionālu kontroli. Tāpēc tādu vienību var kvalificēt gan kā video koplietošanas platformas pagādātāju vai ļoti lielas tiešsaistes platformas pagādātāju, gan kā mediju pakalpojumu sniedzēju.

- (9) Auditorijas mērīšanas definīcijai jāaptver mērīšanas sistēmas, kas izstrādātas ar nozares standartiem, vienojoties pašregulācijas organizācijām, piemēram, apvienotām nozares komitejām, un mērīšanas sistēmas, kas izstrādātas bez tādas pašregulācijas pieejas. Otrā parasti izmanto dažādi tiešsaistes dalībnieki, kuri paši veic mērījumus vai piegādā tirgū pašu izstrādātas auditorijas mērīšanas sistēmas, kas ne vienmēr ievēro kopīgi pieņemtos nozares standartus. Šī regula uz tām būtu jāattiecinā, ievērojot tādu auditorijas mērīšanas sistēmu būtisko ietekmi uz reklāmas un mediju tirgiem.
- (10) Valsts reklāma būtu plaši jāsaprot kā tāda, kas aptver reklāmas vai pašreklāmas pasākumus, ko veic dažādas publiskas iestādes jeb struktūras, ieskaitot valdības, regulatīvās iestādes jeb struktūras, kā arī valsts uzņēmumi vai citas valsts kontrolētas struktūras dažādās nozarēs valsts vai reģiona līmenī, vai tādu teritoriālo vienību pašvaldības, kurās ir vairāk nekā 1 miljons iedzīvotāju, vai kas tiek veikti to labā vai uzdevumā. Taču valsts reklāmas definīcijā nav jāiekļauj ārkārtēji valsts iestāžu paziņojumi, kas ir nepieciešami, piemēram, dabas katastrofu vai sanitārtehnisku avāriju, nelaimju vai citos pēkšņos atgadījumos, kuri var nodarīt ļaunumu indivīdiem.
- (11) Lai nodrošinātu, ka sabiedrība gūst labumu no iekšējā mediju tirgus, ir svarīgi ne tikai garantēt Līgumā paredzētās pamatbrīvības, bet arī juridisko noteiktību, kas mediju pakalpojumu saņēmējiem vajadzīga, lai izmantotu attiecīgās priekšrocības. Tādiem saņēmējiem jābūt piekļuvei kvalitatīviem mediju pakalpojumiem, kurus žurnālisti un redaktori ir izveidojuši neatkarīgi un atbilstoši žurnālistikas standartiem un kuri tādējādi sniedz uzticamu informāciju, ieskaitot ziņu un aktualitāšu saturu. Tādas tiesības neuzliek nekādu atbilstošu pienākumu kādam konkrētam mediju pakalpojumu sniedzējam ievērot standartus, kas nav skaidri noteikti tiesību aktos. Tādi kvalitatīvi mediju pakalpojumi ir arī pretošanās dezinformācijai, ieskaitot ārējas manipulācijas ar informāciju un iejaukšanos.
- (12) Šī regula neskar vārda brīvību, kas indivīdiem tiek garantēta Hartā. Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir piezīmējusi, ka tik sensitīvā nozarē kā audiovizuālie mediji papildus pašīvam pienākumam neiejaukties valsts varai ir aktīvs pienākums ieviest pienācīgu tiesisku un administratīvu regulējumu, kas garantē faktisku plurālismu⁴⁷.
- (13) Brīva uzticamas informācijas plūsma ir būtiska labi funkcionējošā iekšējā mediju pakalpojumu tirgū. Tāpēc uz mediju pakalpojumu sniegšanu nav jāattiecinā nekādi ierobežojumi, kas ir pretrunā šai regulai vai citām Savienības tiesību normām, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2010/13/ES⁴⁸, kas nosaka pasākumus lietotāju aizsardzībai no nelikumīga un kaitīga satura. Ierobežojumi var arī izrietēt no pasākumiem, ko valstu publiskās iestādes piemēro, izpildot Savienības tiesību aktus.
- (14) Redakcionālas neatkarības aizsardzība ir mediju pakalpojumu sniedzēju darbības un profesionālās neaizskaramības priekšnoteikums. Redakcionālā neatkarība ir īpaši

⁴⁷ *Centro Europa 7 S.R.L. un Di Stefano* pret Itāliju [GC], Nr. 38433/09, 134. punkts, ECT, 2012.

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1.–24. lpp.).

svarīga mediju pakalpojumu sniedzējiem, kuri piegādā ziņu un aktualitāšu saturu, ņemot vērā tā sabiedrisko nozīmi sabiedriska labuma veidā. Mediju pakalpojumu sniedzējiem jābūt iespējai brīvi veikt saimniecisku darbību iekšējā tirgū un ar vienlīdzīgiem nosacījumiem konkurēt vidē, kura arvien vairāk ir tiešsaistē un kurā informācija plūst pāri robežām.

- (15) Dalībvalstis ir izmantojušas dažādas pieejas, lai aizsargātu redakcionālo neatkarību, kas visā Savienībā saskaras ar aizvien lielākām problēmām. Proti, vairākās dalībvalstīs paplašinās iejaukšanās mediju pakalpojumu sniedzēju redakcionālajos lēmumos. Tāda iejaukšanās var būt tieša vai netieša un nākt no valsts vai citām personām, to vidū valsts iestādēm, ievēlētām amatpersonām, valdības ierēdņiem un politiķiem, piemēram, lai iegūtu politisku labumu. Akcionāri un citas privātas personas, kam ir dalība mediju pakalpojumu sniedzēju darbībā, var rīkoties, izjaucot nepieciešamo līdzsvaru starp komercdarbības brīvību un vārda brīvību no vienas puses un redakcionālo vārda brīvību un lietotāju tiesībām uz informāciju no otras puses, lai gūtu ekonomiskas vai citādas priekšrocības. Turklāt pēdējās tendences mediju izplatīšanā un patērēšanā, it īpaši tiešsaistes vidē, mudina dalībvalstis domāt par tiesību aktiem, kas regulētu mediju satura piegādi. Atšķiras arī mediju pakalpojumu sniedzēju izmantotā pieeja redakcionālās neatkarības garantēšanai. Tādas iejaukšanās un regulējuma un pieeju nevienveidības dēļ iekšējā tirgū tiek negatīvi ietekmēti nosacījumi mediju pakalpojumu sniedzēju saimnieciskajai darbībai un galu galā pilsoņu un uzņēmumu saņemto mediju pakalpojumu kvalitāte. Tādos apstākļos, lai mediju pakalpojumu sniedzēji varētu neatkarīgi radīt un izplatīt saturu pāri robežām un pakalpojumu saņēmēji tādu saturu varētu saņemt, ir jāievieš efektīvi aizsardzības pasākumi, kas ļauj visā Savienībā īstenot redakcionālo brīvību.
- (16) Žurnālisti un redaktori ir galvenie uzticama mediju satura veidotāji un piegādātāji, jo ziņo par notikumiem vai aktualitātēm. Tādēļ ir svarīgi aizsargāt žurnālistu spēju vākt, pārbaudīt un analizēt informāciju, arī konfidencialu. Galvenais, mediju pakalpojumu sniedzējiem un žurnālistiem (arī tiem, kas darbojas nestandarta nodarbinātības veidos, piemēram, ārstata darbiniekiem) jābūt iespējai paļauties uz žurnālistikas avotu un komunikējumu stingru aizsardzību, arī pret novērošanas tehnoloģiju ieviešanu, jo bez tādas aizsardzības avoti var tikt atturēti no palīdzības medijiem sabiedrības informēšanā par sabiedrisko interešu jautājumiem. Rezultātā var tikt apdraudēta žurnālistu brīvība veikt saimniecisku darbību un pildīt savu vitāli svarīgo “sabiedriskā vērtību sarga” lomu, tā negatīvi ietekmējot piekļuvi kvalitatīviem mediju pakalpojumiem. Žurnālistikas avotu aizsardzība veicina Hartas 11. pantā iemiesoto pamattiesību aizsardzību.
- (17) Žurnālistikas avotu aizsardzība dalībvalstīs pašlaik tiek reglamentēta neviendabīgi. Kriminālprocesā un administratīvajā procesā dažas dalībvalstis nodrošina absolūtu aizsardzību pret žurnālistu piespiešanu izpaust informāciju, kas identificē viņu avotu. Citas nodrošina kvalificētu aizsardzību tiesvedībā, kuras pamatā ir noteiktas kriminālapsūdzības, bet vēl citas nodrošina aizsardzību vispārēja principa veidā. Tas izraisa iekšējā mediju tirgus neviengabalainību. Rezultātā ļoti iespējams, ka žurnālisti, kuri arvien vairāk strādā pārrobežu projektos un sniedz pakalpojumus pārrobežu auditorijai, kā arī mediju pakalpojumu sniedzēji sastapsies ar šķēršļiem, juridisku nenoteiktību un nevienmērīgiem konkurences apstākļiem. Tāpēc žurnālistikas avotu un komunikējumu aizsardzība ir jāsaskaņo un vēl vairāk jāstiprina Savienības līmenī.
- (18) Dalībvalstu izveidotajiem sabiedriskā pakalpojuma medijiem ir īpaša nozīme iekšējā mediju tirgū, jo tie, pildot savu uzdevumu, nodrošina pilsoņiem un uzņēmumiem piekļuvi kvalitatīvai informācijai un objektīvam atspoguļojumam. Tomēr sabiedriskā

pakalpojuma medijiem var īpaši draudēt iejaukšanās, ņemot vērā to institucionālo tuvumu valstij un publisko finansēšanu. Briesmas var pastiprināt nevienmērīgi aizsardzības pasākumi, kas saistīti ar neatkarīgu pārvaldi un līdzsvarotu atspoguļojumu sabiedriskā pakalpojuma medijos visā Savienībā. Tāda situācija var izraisīt neobjektīvu vai nepilnīgu atspoguļojumu medijos, kropļot konkurenci iekšējā mediju tirgū un negatīvi ietekmēt neatkarīgu un objektīvu mediju pakalpojumu pieejamību. Tādēļ, pamatojoties uz starptautiskajiem standartiem, ko šajā sakarā izstrādājusi Eiropas Padome, visā Savienībā ir jāievieš tiesiskas garantijas neatkarīgai sabiedriskā pakalpojuma mediju darbībai. Nepieciešams arī garantēt, ka, neskarot Savienības valsts atbalsta noteikumu piemērošanu, sabiedriskā mediju pakalpojuma sniedzēji gūst labumu no pietiekama un stabila finansējuma to uzdevuma izpildei, kas nodrošina paredzamību to plānošanā. Vislabāk, ja lēmumu par tādu finansējumu pieņemtu un piemērotu uz vairākiem gadiem saskaņā ar sabiedriskā mediju pakalpojuma sniedzēju uzdevumu sniegt sabiedrisko pakalpojumu, lai izvairītos no iespējamās neatļautas ietekmes ikgadējā budžeta apspriešanā. Šajā regulā noteiktās prasības neietekmē dalībvalstu kompetenci sagādāt finansējumu sabiedriskā pakalpojuma medijiem, kas noteikts Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienotajā 29. protokolā par sabiedriskās apraides sistēmu dalībvalstīs.

- (19) Izšķirīgi ir tas, lai mediju pakalpojumu saņēmēji skaidri zinātu, kam pieder ziņu mediji un kas stāv aiz tiem, lai viņi varētu identificēt un izprast iespējamās interešu konfliktus, jo tas ir priekšnoteikums informācijā balstītu viedokļu veidošanai un līdz ar to aktīvai dalībai demokrātijā. Šāda pārredzamība ir arī efektīvs instruments, ar ko mazināt briesmas, ka notiks iejaukšanās redakcionālajā neatkarībā. Tāpēc ir nepieciešams ieviest vienotas informēšanas prasības visiem attiecīgajiem mediju pakalpojumu sniedzējiem visā Savienībā, tajās iekļaujot samērīgas prasības atsegt informāciju par piederību. Šajā sakarā nebūtu jāskar pasākumi, ko dalībvalstis veikušas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849⁴⁹ 30. panta 9. punktu. Attiecīgajiem pakalpojumu sniedzējiem prasītā informācija būtu jāatsedz savās vietnēs vai citā viegli un tieši pieejamā vidē.
- (20) Mediju neaizskaramība prasa arī proaktīvu pieeju, kas galvenokārt ar iekšējiem aizsardzības pasākumiem veicinātu ziņu mediju uzņēmumu redakcionālo neatkarību. Mediju pakalpojumu sniedzējiem jāpieņem samērīgi pasākumi, lai tad, kad to īpašnieki un redaktori ir vienojušies par vispārējo redakcijas līniju, garantētu redaktoru brīvību savā profesionālā darbībā pieņemt individuālus lēmumus. Mērķis pasargāt redaktorus no nepamatotas iejaukšanās viņu ikdienas darbā pieņemtajos lēmumos par konkrētiem satura elementiem palīdz nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā mediju pakalpojumu tirgū un pakalpojumu kvalitāti. Šis mērķis atbilst arī Hartas 11. pantā noteiktajām pamattiesībām saņemt un sniegt informāciju. Ņemot vērā šos apsvērumus, mediju pakalpojumu sniedzējiem arī jānodrošina to pakalpojumu saņēmējiem faktisko vai potenciālo interešu konfliktu pārredzamība.

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73.–117. lpp.).

- (21) Mazinot regulatīvo nastu, mikrouzņēmumi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES⁵⁰ 3. panta nozīmē būtu atbrīvojami no prasībām, kas attiecas uz informāciju un iekšējiem aizsardzības pasākumiem nolūkā garantēt individuālu redakcionālu lēmumu neatkarību. Turklāt mediju pakalpojumu sniedzējiem jābūt iespējai pielāgot iekšējos aizsardzības pasākumus savām vajadzībām, sevišķi, ja tie ir mazie un vidējie uzņēmumi minētā panta nozīmē. Šai regulai pievienotajā ieteikumā⁵¹ dots brīvprātīgu iekšēju aizsardzības pasākumu saraksts, kura pasākumus šajā sakarā var veikt mediju uzņēmumi. Šī regula nav interpretējama tā, it kā privāto mediju pakalpojumu sniedzēju īpašniekiem tiktu atņemta prerogatīva noteikt stratēģiskus vai vispārīgus mērķus un veicināt savu uzņēmumu izaugsmi un finansiālo dzīvotspēju. Šajā aspektā regulā tiek atzīts, ka redakcionālās neatkarības veicināšanas mērķis ir jāpieskaņo privāto mediju īpašnieku leģitīmajām tiesībām un interesēm.
- (22) Neatkarīgām regulatīvajām valsts iestādēm un struktūrām ir būtiska nozīme mediju tiesību aktu pareizā piemērošanā visā Savienībā. Regulatīvās valsts iestādes jeb struktūras, kas minētas Direktīvas 2010/13/ES 30. pantā, ir vislabāk piemērotas nodrošināt šīs regulas III nodaļā paredzēto ar regulatīvo sadarbību un labi funkcionējošu mediju pakalpojumu tirgu saistīto prasību pareizu piemērošanu. Lai nodrošinātu šīs regulas un citu Savienības mediju tiesību aktu konsekventu piemērošanu, Savienības līmenī ir jāizveido neatkarīga padomdevēja struktūra, kas apvieno tādas iestādes jeb struktūras un koordinē to darbības. Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupai (*ERGA*), kas izveidota ar Direktīvu 2010/13/ES, ir bijusi būtiska nozīme minētās direktīvas konsekventas īstenošanas veicināšanā. Tāpēc Eiropas Mediju pakalpojumu padomei (“padome”) būtu jābalstās *ERGA* darbā un tā jāaizstāj. Tādēļ ir jāgroza Direktīva 2010/13/ES, svītrojot tās 30.b pantu par *ERGA* izveidi un attiecīgi aizstājot atsauces uz *ERGA* un tās uzdevumiem. Direktīvas 2010/13/ES grozīšana ar šo regulu šajā gadījumā ir pamatota, jo skar tikai noteikumu, kurš dalībvalstīm nav jātransponē un ir adresēts Savienības iestādēm.
- (23) Padomē jādarbojas Direktīvas 2010/13/ES 30. pantā minēto regulatīvo valsts iestāžu jeb struktūru augstākajiem pārstāvjiem, kurus ieceļ tādas iestādes jeb struktūras. Gadījumos, kad dalībvalstīm ir vairākas attiecīgās regulatīvās iestādes jeb struktūras, arī reģionu līmenī, kopīgs pārstāvis būtu jāizraugās, izmantojot pienācīgas procedūras, un balsstiesības būtu jāsauglabā tikai vienam pārstāvim no katras dalībvalsts. Tam nebūtu jāietekmē iespēja citām regulatīvajām valsts iestādēm jeb struktūrām attiecīgā gadījumā piedalīties padomes sanāksmēs. Padomei arī būtu vajadzīga iespēja, saskaņojot ar Komisiju, uzaicināt tās sanāksmēs piedalīties ekspertus un novērotājus, ieskaitot galvenokārt regulatīvās iestādes jeb struktūras no kandidātvalstīm, potenciālajām kandidātvalstīm, EEZ valstīm, vai pieaicinātus delegātus no citām kompetentām valsts iestādēm. Ņemot vērā mediju nozares jutīgumu un ievērojot *ERGA* lēmumu pieņemšanas praksi saskaņā ar tās reglamentu, padomei lēmumi būtu jāpieņem ar divu trešdaļu balsu vairākumu.
- (24) Neskarot pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar Līgumiem, ir būtiski, lai Komisija un padome cieši sadarbojas. Proti, padomei būtu aktīvi jāatbalsta Komisija tās uzdevumos nodrošināt šīs regulas un valstu noteikumu, ar kuriem īsteno Direktīvu 2010/13/ES,

⁵⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19.–76. lpp.).

⁵¹ OV C xxx, xx.xx.xxxx., xx. lpp.

konsekventu piemērošanu. Šajā nolūkā padomei būtu jādod padoms un jāsniedz palīdzība Komisijai regulatīvajos, tehniskajos vai praktiskajos aspektos, kas attiecas uz Savienības tiesību aktu piemērošanu, jāveicina sadarbība un efektīva informācijas, pieredzes un paraugprakses apmaiņa un, saskaņojot ar Komisiju vai pēc tās pieprasījuma, šajā regulā paredzētajos gadījumos jāizstrādā atzinumi. Lai efektīvi pildītu savus uzdevumus, padomei vajadzīga iespēja izmantot Komisijas nodrošināta sekretariāta ekspertu zināšanas un cilvēkresursus. Komisijas sekretariātam būtu jāsniedz padomei administratīvs un organizatorisks atbalsts un jāpalīdz padomei izpildīt tās uzdevumus.

- (25) Reglamentējoša sadarbība starp neatkarīgām mediju regulatīvajām iestādēm jeb struktūrām ir būtiska, lai nodrošinātu iekšējā mediju pakalpojumu tirgus pienācīgu darbību. Taču Direktīvā 2010/13/ES regulatīvajām valsts iestādēm jeb struktūrām nav paredzēta strukturēta sadarbības sistēma. Kopš ES audiovizuālo mediju pakalpojumu regulējuma pārskatīšanas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/1808⁵², kas tā darbības jomā iekļāvusi video koplietošanas platformas, nemitīgi aug vajadzība pēc ciešas sadarbības starp regulatīvajām valsts iestādēm jeb struktūrām, it īpaši, lai atrisinātu pārrobežu lietas. Pamats tādai vajadzībai ir arī jaunās problēmas ES mediju vidē, kuras paredzēts risināt ar šo regulu, arī uzticot regulatīvajām valsts iestādēm jeb struktūrām jaunus uzdevumus.
- (26) Lai nodrošinātu Savienības mediju tiesību aktu efektīvu izpildi, novērstu to, ka negodīgi mediju pakalpojumu sniedzēji var apiet piemērojamos mediju noteikumus, un izvairītos no papildu šķēršļu radīšanas iekšējā mediju pakalpojumu tirgū, ir būtiski noteikt skaidru, juridiski saistošu satvaru, kurā regulatīvajām valstu iestādēm jeb struktūrām efektīvi un rezultatīvi sadarboties.
- (27) Video koplietošanas platformu Eiropas mērogu dēļ regulatīvajām valsts iestādēm jeb struktūrām ir vajadzīgs īpašs rīks, ar ko video koplietošanas platformas pakalpojumu skatītājus aizsargāt no noteikta nelikumīga un kaitīga satura, ieskaitot komercpaziņojumus. Sevišķi vajadzīgs ir mehānisms, kas ļautu katrai attiecīgai regulatīvajai valsts iestādei jeb struktūrai pieprasīt saviem kolēģiem veikt nepieciešamus un samērīgus pasākumus, kuri nodrošina, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji izpilda šajā pantā noteiktos pienākumus. Ja tāda mehānisma izmantošana nedod izlīgumu, brīvību sniegt informācijas sabiedrības pakalpojumus no citas dalībvalsts var ierobežot tikai tad, ja ir izpildīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK⁵³ 3. pantā izklāstītie nosacījumi un ievērota tajā izklāstītā procedūra.
- (28) Ir būtiski nodrošināt konsekventu regulatīvo praksi attiecībā uz šo regulu un Direktīvu 2010/13/ES. Šajā nolūkā, lai labāk nodrošinātu ES mediju tiesību aktu saskaņotu īstenošanu, Komisija vajadzības gadījumā var izdot vadlīnijas jautājumos, uz kuriem attiecas gan šī regula, gan Direktīva 2010/13/ES. Lemjot par vadlīniju izdošanu, Komisijai īpaši jāņem vērā regulatīvie jautājumi, kas skar ievērojamu skaitu

⁵² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1808 (2018. gada 14. novembris), ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 303, 28.11.2018., 69.–92. lpp.).

⁵³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1.–16. lpp.).

dalībvalstu vai jautājumus ar pārrobežu elementu. Tas īpaši attiecas uz valsts pasākumiem, kas veikti saskaņā ar Direktīvas 2010/13/ES 7.a pantu par vispārējas nozīmes audiovizuālo mediju pakalpojumu pienācīgu pamanāmību. Ņemot vērā informācijas pārpilnību un digitālo līdzekļu arvien plašāku izmantošanu piekļūšanā medijiem, ir svarīgi nodrošināt vispārējas nozīmes satura pamanāmību, kas palīdzētu panākt vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū un atbilstību pamattiesībām saņemt informāciju saskaņā ar Savienības Pamattiesību hartas 11. pantu. Saskaņā ar 7.a pantu veicamie valstu pasākumi var ietekmēt iekšējā mediju tirgus darbību, tāpēc šīs jomas juridiskai noteiktībai svarīgas būtu Komisijas vadlīnijas. Būtu lietderīgi arī norādījumi par valstu pasākumiem, kas veicami saskaņā ar Direktīvas 2010/13/ES 5. panta 2. punktu, lai nodrošinātu piekļūstamas, precīzas un atjauninātas informācijas ar mediju piederību publisku pieejamību. Vadlīniju sagatavošanā Komisijai jāsaņem palīdzība no padomes. Tā, padomei būtu jādalās ar Komisiju regulatīvajās, tehniskajās un praktiskajās zināšanās par jomām un tematiem, uz kuriem attiecas attiecīgās vadlīnijas.

- (29) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus dažādu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanā, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību iekšējā tirgū, ir nepieciešams rast kopīgus tehniskos priekšrakstus ierīcēm, kas regulē vai vada piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem un to izmantošanu vai nes ciparsignālus, kuri audiovizuālo saturu novada no avota līdz galamērķim. Šajā sakarā ir svarīgi izvairīties no tehnisko standartu atšķirībām, kas nozarei un patērētājiem rada šķēršļus un liekas izmaksas, un vienlaikus veicināt risinājumus pastāvošo pienākumu īstenošanai audiovizuālo mediju pakalpojumu jomā.
- (30) Regulatīvajām iestādēm jeb struktūrām, kas minētas Direktīvas 2010/13/ES 30. pantā, ir īpašas praktiskas zināšanas, kas tām ļauj efektīvi līdzsvarot mediju pakalpojumu sniedzēju un saņēmēju intereses, vienlaikus nodrošinot vārda brīvības ievērošanu. Tas īpaši svarīgi, sargājot iekšējo tirgu no tādu mediju pakalpojumu sniedzēju darbībām, kuri iedibināti ārpus Savienības, bet kuru mērķauditorija ir Savienībā, ja, cita starpā ņemot vērā kontroli, ko trešās valstis var īstenot, tās var kaitēt sabiedrības drošībai un aizsardzībai vai radīt tām kaitējuma briesmas. Šajā sakarā ir jāstiprina koordinācija starp regulatīvajām valstu iestādēm jeb struktūrām, lai kopīgi vērstos pret iespējamiem sabiedrības drošības un aizsardzības apdraudējumiem no minētajiem mediju pakalpojumiem, un jānosaka tiesisks satvars, kas nodrošina saskaņā ar Savienības tiesību aktiem mediju jomā noteiktu valsts pasākumu efektivitāti un iespējamu koordināciju. Lai nodrošinātu, ka mediju pakalpojumus, kas dažās dalībvalstīs apturēti saskaņā ar Direktīvas 2010/13/ES 3. panta 3. un 5. punktu, minētajās dalībvalstīs neturpina sniegt ar satelītsakariem vai citiem līdzekļiem, jābūt pieejamam paātrinātas savstarpējās sadarbības un palīdzības mehānismam, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem garantētu attiecīgo valsts pasākumu iedarbīgumu. Turklāt ir nepieciešams koordinēt valstu pasākumus, kurus var pieņemt, vērsties pret sabiedrības drošības un aizsardzības apdraudējumu no ārpus Savienības iedibinātiem mediju dienestiem, kuru mērķis ir auditorija Savienībā, ieskaitot iespēju padomei, saskaņojot ar Komisiju, attiecīgā gadījumā izdot atzinumus par tādiem pasākumiem. Šajā sakarā briesmas sabiedrības drošībai un aizsardzībai ir jānovērtē, valstu un Eiropas līmenī ņemot vērā visus attiecīgos faktiskos un juridiskos elementus. Tas neskar Savienības kompetenci, ko tai dod Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. pants.
- (31) Ļoti lielas tiešsaistes platformas daudziem lietotājiem ir vārteja piekļuvei mediju pakalpojumiem. Mediju pakalpojumu sniedzējiem, kuru saturs ir to redakcionālā atbildībā, ir svarīga loma informācijas izplatīšanā un informācijas brīvības īstenošanā

tiešsaistē. Tiek gaidīts, ka redakcionālās atbildības īstenošanā tie rīkosies rūpīgi un sniegs informāciju, kas ir uzticama un ievēro pamattiesības saskaņā ar regulatīvajām vai pašregulācijas prasībām, kam tie pakļauti dalībvalstīs. Tāpēc, ņemot vērā arī lietotāju informācijas brīvību, ja ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāji uzskata, ka tādu mediju pakalpojumu sniedzēju sagādātais saturs nesader ar to noteikumiem, kaut arī neveicina sistēmisku risku, kas minēts Regulas (ES) 2022/XXX [Digitālo pakalpojumu akta] 26. pantā, tiem pienācīgi jāņem vērā mediju brīvība un plurālisms saskaņā ar Regulu (ES) 2022/XXX [Digitālo pakalpojumu aktu] un visdrīzākā laikā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/1150⁵⁴ noteiktā pamatojuma veidā jāsniedz nepieciešamie paskaidrojumi mediju pakalpojumu sniedzējiem kā to komerciālajiem lietotājiem. Lai minimalizētu minētā satura ierobežojumu ietekmi uz lietotāju informācijas brīvību, ļoti lielām tiešsaistes platformām jācenšas iesniegt pamatojumu pirms ierobežojuma stāšanās spēkā, neskarot to pienākumus saskaņā ar Regulu (ES) 2022/XXX [Digitālo pakalpojumu aktu]. Šai regulai nav jāliedz ļoti lielas tiešsaistes platformas pagādātājam ātri veikt pasākumus pret nelikumīgu saturu, kas izplatīts tā pakalpojumā, vai nolūkā mazināt sistēmisku apdraudējumu no noteikta satura izplatīšanas tā pakalpojumā, izpildot Savienības tiesību aktus, it īpaši Regulu (ES) 2022/XXX [Digitālo pakalpojumu aktu].

- (32) Ņemot vērā paredzamo pozitīvo ietekmi uz pakalpojumu sniegšanas brīvību un vārda brīvību, pamats ir arī tam, ka gadījumos, kad mediju pakalpojumu sniedzēji ievēro noteiktus regulatīvus vai pašregulācijas standartus, to sūdzības par ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāju lēmumiem tiek izskatītas prioritāri un bez liekas kavēšanās.
- (33) Šajā nolūkā ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātājiem savā tiešsaistes saskarnē būtu jānodrošina funkcionalitāte, kas mediju pakalpojumu sniedzējiem ļauj deklarēt savu atbilstību noteiktām prasībām, tomēr paturot iespēju nepieņemt tādu pašdeklarāciju, ja tie uzskata, ka minētie nosacījumi nav izpildīti. Ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāji var izmantot informāciju par šo prasību ievērošanu, piemēram, Uzticamas žurnālistikas iniciatīvas mašīnlasāmā standarta vai citu attiecīgu rīcības kodeksu ievērošanu. Komisijas vadlīnijas var noderēt, veicinot tādas funkcionalitātes efektīvu īstenošanu, arī jautājumos par kārtību, kādā attiecīgās pilsoniskās sabiedrības organizācijas iesaistās deklarāciju pārskatīšanā, par apspriešanos attiecīgā gadījumā ar iedibinājuma valsts regulatoru un par vēršanos pret ļaunprātīgu funkcionalitātes izmantošanu.
- (34) Šajā regulā tiek atzīta pašregulācijas mehānismu nozīme mediju pakalpojumu sniegšanā ļoti lielās tiešsaistes platformās. Tās ir brīvprātīgas iniciatīvas, piemēram, rīcības kodeksu veidā, kas ļauj mediju pakalpojumu sniedzējiem vai to pārstāvjiem savā starpā un savām vajadzībām pieņemt vienotas vadlīnijas, arī par ētikas standartiem, kļūdu labošanu vai sūdzību izskatīšanu. Stabila, iekļaujoša un plaši atzīta mediju pašregulācija ir efektīva mediju pakalpojumu kvalitātes un profesionalitātes garantija, un tai ir būtiska nozīme redakcionālās neaizskaramības nosargāšanā.
- (35) Ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātājiem, lai vienotos par nepamatotu ierobežojumu atcelšanu un turpmāku novēršanu, būtu jāsadarbojas ar mediju pakalpojumu sniedzējiem, kuri ievēro uzticamības un pārredzamības standartus un uzskata, ka ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāji bieži bez pietiekama pamatojuma

⁵⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV L 186, 11.7.2019., 57.–79. lpp.).

nosaka viņu sagādātā satura ierobežojumus. Ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātājiem tādā viedokļu apmaiņā jāiesaistās labā ticībā, īpašu uzmanību pievēršot mediju brīvības un informācijas brīvības aizsardzībai.

- (36) Pamatojoties uz ERGA noderību ES dezinformācijas apkarošanas prakses kodeksa parakstītāju atbildības uzraudzībā, padomei vismaz reizi gadā būtu jāsarīko strukturēts dialogs starp ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātājiem, mediju pakalpojumu sniedzēju pārstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, lai veicinātu piekļuvi dažādiem neatkarīgu mediju piedāvājumiem ļoti lielās tiešsaistes platformās, apspriestu pieredzi un paraugpraksi saistībā ar šīs regulas attiecīgo noteikumu piemērošanu un uzraudzību, kā tiek ievērotas pašregulācijas iniciatīvas, kuru mērķis ir aizsargāt sabiedrību no kaitīga satura, arī tādu, kuru mērķis ir apkārt dezinformāciju. Novērtējot sistēmiskas un briesmošas problēmas visā Savienībā saskaņā ar Regulu (ES) 2022/XXX [Digitālo pakalpojumu akts], Komisija attiecīgā gadījumā var izskatīt ziņojumus par minēto strukturēto dialogu rezultātiem un lūgt padomi to šai darbā atbalstīt.
- (37) Audiovizuālo mediju pakalpojumu saņēmējiem jābūt iespējai faktiski atbilstoši tam, kam dod priekšroku, izvēlēties audiovizuālo saturu ko skatīties. To brīvību šajā jomā tomēr var ierobežot mediju nozares komercprakse, proti, nolīgumi par satura prioritizēšanu starp ierīču ražotājiem vai lietotājsaskarņu sagādātājiem, kuri regulē vai vada piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem, piemēram, viedtelevīzijai, un to izmantošanu, un mediju pakalpojumu sniedzējiem. Prioritizēt var, piemēram, ierīces sākumekrānā ar aparatūru vai programmatūras īsceļiem, lietotnēm un meklēšanas zonām, kas iespaido saņēmēju uzvedību skatoties un var viņus nepamatoti pamudināt citu starpā dot priekšroku noteiktiem audiovizuālo mediju piedāvājumiem. Pakalpojumu saņēmējiem jābūt iespējai vienkārši un lietotājam ērti mainīt ierīces vai lietotājsaskarnes noklusējuma iestatījumus, kas regulē un vada piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem un to izmantošanu, neskarot pasākumus, kuri nodrošina vispārējas nozīmes audiovizuālo mediju pakalpojumu pienācīgu pamanāmību, īstenojot Direktīvas 2010/13/EK 7.a pantu, un tiek veikti, sekojot leģitīmiem sabiedriskās kārtības apsvērumiem.
- (38) Mediju pakalpojumu sniedzēju darbību iekšējā tirgū var negatīvi ietekmēt atšķirīgi leģislatīvi, regulatīvi vai administratīvi pasākumi. To vidū ir, piemēram, noteikumi, kas ierobežo mediju uzņēmumu piederību citiem uzņēmumiem, kuri darbojas mediju nozarē vai ar medijiem nesaistītās nozarēs; tie ietver arī lēmumus, kas saistīti ar licencēšanu, atļauju izdošanu vai iepriekšēju paziņošanu mediju pakalpojumu sniedzējiem. Lai mazinātu to iespējamo negatīvo ietekmi uz iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbību un uzlabotu juridisko noteiktību, ir svarīgi, lai tādi pasākumi atbilst objektīva pamatojuma, pārredzamības, nediskriminēšanas un proporcionalitātes principiem.
- (39) Ir arī būtiski, lai padome būtu pilnvarota pēc Komisijas pieprasījuma sniegt atzinumu, ja iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbību var ietekmēt valsts pasākumi. Tā ir, piemēram, gadījumā, kad administratīvs valsts pasākums ir adresēts mediju pakalpojumu sniedzējam, kurš sniedz pakalpojumus vairāk nekā vienā dalībvalstī, vai kad attiecīgais mediju pakalpojumu sniedzējs minētajā dalībvalstī būtiski ietekmē sabiedriskās domas veidošanos.
- (40) Medijiem ir izšķirīga nozīme sabiedriskās domas veidošanā un palīdzībā pilsoņiem iesaistīties demokrātiskajos procesos. Tāpēc dalībvalstīm savās tiesību sistēmās būtu jāparedz noteikumi un procedūras, kas nodrošina mediju tirgus koncentrācijas

novērtēšanu, kas varētu būtiski ietekmēt mediju plurālismu vai redakcionālo neatkarību. Tādi noteikumi un procedūras var ietekmēt mediju pakalpojumu sniegšanas brīvību iekšējā tirgū, un tiem jābūt pienācīgi strukturētiem un pārredzamiem, objektīviem, samērīgiem un nediskriminatīviem. Mediju tirgus koncentrācijas, uz kurām tādi noteikumi attiecas, jāsaprot kā tādas, kas aptver koncentrācijas, kuru rezultātā vienas vienīgas vienības kontrolē vai būtiskās interesēs būtu mediju pakalpojumi, kam ir būtiska ietekme sabiedriskās domas veidošanā attiecīgajā mediju tirgū, mediju apakšnozarē vai dažādās mediju nozarēs vienā vai vairākās dalībvalstīs. Svarīgs kritērijs, kas jāņem vērā, ir konkurējošu viedokļu samazināšanās šajā tirgū koncentrācijas rezultātā.

- (41) Regulatīvajām valsts iestādēm vai struktūrām, kurām ir specifiskas ekspertu zināšanas mediju plurālisma jomā un kuras pašas nav izraudzītās iestādes jeb struktūras, būtu jāiesaistās, kad tiek vērtēta mediju tirgus koncentrāciju ietekme uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību. Lai veicinātu juridisko noteiktību un nodrošinātu, ka noteikumi un procedūras patiešām ir vērstas uz mediju plurālisma un redakcionālās neatkarības aizsardzību, ir svarīgi iepriekš noteikt objektīvus, nediskriminatīvus un samērīgus kritērijus, pēc kuriem izziņojama un novērtējama mediju tirgus koncentrāciju ietekme uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību.
- (42) Ja mediju tirgus koncentrācija būs koncentrācija, ko aptver Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004⁵⁵, tad, piemērojot šo regulu vai noteikumus un procedūras, ko dalībvalstis būs pieņēmušas uz šīs regulas pamata, netiks ietekmēta Regulas (EK) Nr. 139/2004 21. panta 4. punkta piemērošana. Tāpēc visiem pasākumiem, ko izraudzītās vai iesaistītās regulatīvās valsts iestādes jeb struktūras veic, pamatojoties uz novērtējumu par mediju tirgus koncentrāciju ietekmi uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību, jābūt vēršiem uz likumīgo interešu aizsardzību Regulas (EK) Nr. 139/2004 21. panta 4. punkta trešās daļas nozīmē un jāatbilst Savienības tiesību aktu vispārīgajiem principiem un citiem noteikumiem.
- (43) Kad koncentrācijas, par kurām jāziņo, var ietekmēt iekšējā mediju tirgus darbību, padomei jābūt pilnvarotai sniegt atzinumus par izraudzīto vai iesaistīto regulatīvo valsts iestāžu jeb struktūru lēmumu vai atzinumu projektiem. Tā būtu, piemēram, gadījumā, kad koncentrācija ietver vismaz vienu uzņēmumu, kurš iedibināts citā dalībvalstī vai darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī, vai ja tās rezultātā mediju pakalpojumu sniedzējiem attiecīgajā mediju tirgū ir būtiska ietekme uz sabiedriskās domas veidošanu. Bez tam, ja attiecīgās valsts iestādes vai struktūras nav novērtējušas koncentrācijas ietekmi uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību vai ja regulatīvās valsts iestādes jeb struktūras nav apspriedušās ar padomi par doto mediju tirgus koncentrāciju, bet tiek uzskatīts, ka mediju tirgus koncentrācija var ietekmēt iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbību, padomei jābūt iespējai pēc Komisijas pieprasījuma sniegt atzinumu. Katrā gadījumā Komisijai paliek iespēja pēc padomes izstrādātajiem atzinumiem sniegt pašai savu atzinumu.
- (44) Lai nodrošinātu plurālistiskus mediju tirgus, valstu iestādēm jeb struktūrām un padomei būtu jāņem vērā virkne kritēriju. Galvenokārt būtu jāapsver ietekme uz mediju plurālismu, it īpaši iedarbība uz sabiedriskās domas veidošanu, ņemot vērā tiešsaistes vidi. Vienlaikus jāapsver, vai pēc attiecīgās mediju tirgus koncentrācijas attiecīgajos tirgos turpinās līdzās pastāvēt citi mediji, kas nodrošina atšķirīgu un

⁵⁵ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV L 24, 29.1.2004., 1.–22. lpp.).

alternatīvu saturu. Redakcionālās neatkarības aizsardzības pasākumu novērtējumā jāietver iespējamā riska pārbaude – vai potenciālais īpašnieks, vadība vai pārvaldes struktūra nevarēs nepamatoti iejaukties iegūtā vai pievienotā vienuma individuālajos redakcionālajos lēmumos. Jāņem vērā arī esošie vai paredzētie iekšējie aizsardzības pasākumi, kuru mērķis ir iesaistītajos mediju uzņēmumos saglabāt atsevišķu redakcionālu lēmumu neatkarību. Novērtējot iespējamo ietekmi, jāņem vērā arī attiecīgās koncentrācijas ietekme uz koncentrācijai pakļauto vienību ekonomisko ilgtspēju un tas, vai koncentrācijas neesības gadījumā tie būtu ekonomiski ilgtspējīgi tādā nozīmē, ka vidējā termiņā spēj tirgū turpināt sniegt un attīstīt finansiāli dzīvotspējīgus, ar pietiekamiem resursiem apgādātus un tehnoloģiski pielāgotus kvalitatīvus mediju pakalpojumus.

- (45) Auditorijas mērīšana tieši ietekmē reklāmas piešķiršanu un cenas, kas mediju nozarei ir būtisks ienākumu avots. Tas ir būtisks rīks, ar ko nolūkā plānot satura veidošanu nākotnē var novērtēt mediju satura iedarbīgumu un izprast, kam auditorija dod priekšroku. Līdz ar to mediju tirgus dalībniekiem, it īpaši mediju pakalpojumu sniedzējiem un reklāmdevējiem, jābūt iespējai paļauties uz objektīviem auditorijas datiem, ko dod pārredzami, objektīvi un pārbaudāmi auditorijas mērīšanas risinājumi. Tomēr daži jauni dalībnieki, kas parādījušies mediju ekosistēmā, sniedz paši savus mērīšanas pakalpojumus, nesniedzot informāciju par metodiku. Tas var radīt informācijas asimetriju mediju tirgus dalībnieku vidū un iespējamus tirgus izkropļojumus, kaitējot mediju pakalpojumu sniedzēju iespēju vienlīdzībai tirgū.
- (46) Lai uzlabotu auditorijas mērīšanas metodikas pārbaudāmību un uzticamību, it īpaši tiešsaistē, būtu jānosaka pārredzamības pienākumi tiem auditorijas mērīšanas sistēmu nodrošinātājiem, kuri neievēro nozares kritērijus, par kuriem panākta vienošanās attiecīgajās pašregulēšanas struktūrās. Saskaņā ar šiem pienākumiem šādiem dalībniekiem pēc pieprasījuma un iespēju robežās būtu jāsniedz reklāmdevējiem un mediju pakalpojumu sniedzējiem vai personām, kas rīkojas to uzdevumā, informācija, kurā aprakstīta auditorijas mērīšanai izmantotā metodika. Tāda informācija varētu būt tādu elementu sniegšana kā izmērītā parauga lielums, mērāmo rādītāju definīcija, metrika, mērīšanas metodes un kļūdas robeža, kā arī mērījumu periods. Šajā regulā noteiktie pienākumi neskar pienākumus, kas attiecas uz auditorijas mērīšanas pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar Regulu 2019/1150 vai Regulu (ES) 2022/XX [Digitālo tirgu akts], arī ne tos, kas attiecas uz kategorizēšanu vai savu ražojumu prioritizēšanu.
- (47) Rīcības kodeksi, ko izstrādājuši auditorijas mērīšanas sistēmu piegādātāji vai to pārstāvības organizācijas vai apvienības, var veicināt efektīvu šīs regulas piemērošanu, tādēļ to izstrāde jāveicina. Augstu kvalitātes standartu veicināšanai auditorijas mērīšanas jomā jau ir izmantota pašregulācija. Tās turpmāko attīstību var uzskatīt par efektīvu līdzekli, ar kuru panākt nozares vienošanos par praktiskiem risinājumiem, kas nodrošinātu auditorijas mērīšanas sistēmu un to metodikas atbilstību pārredzamības, objektivitātes, iekļaušanas, proporcionalitātes, nediskriminācijas un pārbaudāmības principiem. Izstrādājot tādus rīcības kodeksus, apspriežoties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām un, galvenais, ar mediju pakalpojumu sniedzējiem, īpaši varētu ņemt vērā mediju nozares augošo digitalizāciju un mērķi panākt mediju tirgus dalībniekiem vienlīdzīgas konkurences apstākļus.
- (48) Svarīgs ienākumu avots, kas veicina ekonomisko ilgtspēju, daudziem mediju pakalpojumu sniedzējiem ir valsts reklāma. Lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas iekšējā tirgū, tās pieejamība ir nediskriminatīvi nodrošināma ikkatram ikvienas dalībvalsts mediju pakalpojumu sniedzējam, kurš spēj pienācīgi uzrunāt dažus vai

visus attiecīgos sabiedrības locekļus. Valsts reklāma turklāt var padarīt mediju pakalpojumu sniedzējus neaizsargātus pret nepamatotu valsts ietekmi, kaitējot pakalpojumu sniegšanas brīvībai un pamattiesībām. Tāpēc nepārredzama un neobjektīva valsts reklāmas piešķiršana ir spēcīgs rīks, ar ko tiek īstenota ietekme vai “notverti” mediju pakalpojumu sniedzēji. Valsts reklāmas izplatīšanu un pārredzamību dažos aspektos regulē neviengabalains regulējums ar medijiem specifiskiem pasākumiem un vispārīgām publiskā iepirkuma tiesību normām, kas tomēr var neaptvert visus valsts reklāmas izdevumus un nesniegt pietiekamu aizsardzību pret voluntāru vai neobjektīvu izplatīšanu. Proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/24/ES⁵⁶ nepiemēro publiskiem pakalpojumu līgumiem par audiovizuālo mediju pakalpojumiem vai radio mediju pakalpojumiem paredzēta programmu materiāla iegādi, izstrādi, ražošanu vai kopražošanu. Medijiem specifiskie noteikumi par valsts reklāmu, ja tādi ir, dalībvalstīs ievērojami atšķiras.

- (49) Lai nodrošinātu neizkropļotu konkurenci starp mediju pakalpojumu sniedzējiem un izvairītos no slēptu subsīdiju un nepamatotas politiskās ietekmes riska medijos, ir jānosaka kopīgas pārredzamības, objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas prasības attiecībā uz valsts reklāmas un valsts resursu piešķiršanu mediju pakalpojumu sniedzējiem nolūkā iegādāties no tiem preces vai pakalpojumus, kas nav valsts reklāma, ieskaitot prasību publicēt informāciju par valsts reklāmas izdevumu labumguvējiem un iztērētajām summām. Ir svarīgi, lai nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar valsts reklāmu, dalībvalstīs saskaņā ar Savienības un valstu noteikumiem par komercnoslēpumu darītu publiski pieejamu elektroniskā formā, kas ir viegli uztverama, piekļūstama un ielādējama. Šī regula neietekmē to valsts atbalsta noteikumu piemērošanu, kurus piemēro katrā gadījumā atsevišķi.
- (50) Līdz ar centieniem uzlabot mediju pakalpojumu iekšējā tirgus darbību būtu regulāri jāuzrauga iekšējā mediju tirgus darbības un noturības apdraudējums. Uzraudzības mērķim jābūt detalizētu datu un kvalitatīvu vērtējumu sniegšanai par mediju pakalpojumu iekšējā tirgus noturību, arī par tirgus koncentrācijas pakāpi valstu un reģionu līmenī un briesmām no ārējas manipulācijas ar informāciju un iejaukšanās. Tā būtu jāveic neatkarīgi, pamatojoties uz stabilu galveno snieguma rādītāju sarakstu, ko Komisija, apspriežoties ar padomi, izstrādā un regulāri atjaunina. Ņemot vērā apdraudējuma straujo pieaugumu un tehnoloģiskās pārmaiņas iekšējā mediju tirgū, uzraudzībai jāietver uz nākotni vērsti pasākumi, piemēram, noturības testi, kuros novērtē iekšējā mediju tirgus potenciālo noturību, brīdina par mediju plurālisma un redakcionālās neatkarības neaizsargātību un palīdz uzlabot pārvaldību, datu kvalitāti un riska pārvaldību. Uzraudzība būtu pirmām kārtām jāattiecinā uz pārrobežu darbības un ieguldījumu apjomu, regulatīvo sadarbību un konvergenci mediju regulējumā, šķēršļiem mediju pakalpojumu sniegšanai, arī digitālajā vidē, kā arī saimniecisko resursu piešķiršanas pārredzamību un taisnīgumu iekšējā mediju tirgū. Tai būtu jāņem vērā arī plašākas tendences iekšējā mediju tirgū un valstu mediju tirgos, kā arī valstu tiesību akti, kas ietekmē mediju pakalpojumu sniedzējus. Bez tam uzraudzībai jāsniedz pārskats par pasākumiem, ko mediju pakalpojumu sniedzēji veikuši, lai garantētu atsevišķu redakcionālu lēmumu neatkarību, arī pievienotajā ieteikumā ierosinātajiem. Lai nodrošinātu visaugstākos uzraudzības standartus, būtu pienācīgi jāiesaista padome, jo tajā pulcētas vienības ar specializētām zināšanām mediju tirgū.

⁵⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65.–242. lpp.).

- (51) Lai sagatavotu augsni šīs regulas pareizai īstenošanai, tās noteikumus par neatkarīgām mediju iestādēm, padomi un nepieciešamiem Direktīvas 2010/13/ES grozījumiem (šīs regulas 7.–12. un 27. pants) jāskatās jāsāk piemērot 3 mēnešus pēc Akta stāšanās spēkā, bet pārējos šīs regulas noteikumus – 6 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Tas īpaši nepieciešams, lai nodrošinātu, ka padome tiks izveidota laicīgi, nodrošinot regulas sekmīgu īstenošanu.
- (52) Šīs regulas mērķus, proti, nodrošināt mediju pakalpojumu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tām, darbojoties atsevišķi, trūkst vai var nebūt stimulu panākt vajadzīgo saskaņošanu un sadarbību, bet mediju satura arvien digitālākas un pārrobežu veidošanas, izplatīšanas un patērēšanas, kā arī mediju pakalpojumu unikālās lomas dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, tāpēc Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā jānosaka tikai pasākumi, kas nepieciešami nosaukto mērķu sasniegšanai.
- (53) Šajā regulā tiek respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Hartā, sevišķi tās 7., 8., 11., 16., 47., 50. un 52. pantā. Tādējādi šī regula jāinterpretē un jāpiemēro, pienācīgi ievērojot minētās tiesības un principus. Konkrēti, šī regula nav interpretējama kā iejaukšanās informācijas brīvībā vai preses brīvībā vai pamudinājums dalībvalstīm ieviest prasības preses izdevumu redakcionālajam saturam.
- (54) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725⁵⁷ 42. panta 1. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un tas sniedza atzinumu 2022. gada XX. XX,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa **Vispārīgi noteikumi**

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā izklāstīti kopīgi noteikumi pienācīgai iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbībai, ieskaitot Eiropas Mediju pakalpojumu padomes nodibināšanu, kā arī mediju pakalpojumu kvalitātes saglabāšanai.
2. Šī regula neietekmē noteikumus:
 - (a) Direktīvā 2000/31/EK;
 - (b) Direktīvā 2019/790/ES;
 - (c) Regulā 2019/1150;

⁵⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39.–98. lpp.).

- (d) Regulā (ES) 2022/xxxx [Digitālo pakalpojumu aktā];
 - (e) Regulā (ES) 2022/xxxx [Digitālo tirgu aktā];
 - (f) Regulā (ES) 2022/xxxx [Politiskās reklāmas pārredzamības un mērķorientēšanas regulā].
3. Šī regula neietekmē dalībvalstu iespēju pieņemt detalizētākus noteikumus jomās, uz kurām attiecas II nodaļa un III nodaļas 5. iedaļa, ja tādi noteikumi atbilst Savienības tiesību normām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmantotas šādas definīcijas:

- (1) “mediju pakalpojums” ir Līguma 56. un 57. pantā noteikts pakalpojums, kurā pakalpojuma vai tā nošķiramas daļas galvenais mērķis ir raidījumu vai preses izdevumu piegādāšana plašai sabiedrībai ar jebkādiem līdzekļiem, lai informētu, izklaidētu vai izglītotu, mediju pakalpojumu sniedzēja redakcionālā atbildībā;
- (2) “mediju pakalpojumu sniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kuras profesionālā darbība ir sniegt mediju pakalpojumu, kurai ir redakcionāla atbildība par mediju pakalpojuma satura izvēli un kura nosaka, kādā veidā tas tiek organizēts;
- (3) “sabiedriskā mediju pakalpojuma sniedzējs” ir mediju pakalpojuma sniedzējs, kuram ar valsts tiesību aktiem ir uzdots sniegt sabiedrisku pakalpojumu vai kurš tāda uzdevuma izpildei saņem valsts publisko finansējumu;
- (4) “raidījums” ir kustīgu attēlu vai skaņu kopums, kas neatkarīgi no ilguma veido atsevišķu vienumu mediju pakalpojumu sniedzēja izveidotā programmā vai katalogā;
- (5) “preses izdevums” ir Direktīvas (ES) 2019/790 2. panta 4. punktā definēts izdevums;
- (6) “audiovizuālo mediju pakalpojums” ir Direktīvas 2010/13/ES 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā definēts pakalpojums;
- (7) “redaktors” ir fiziska persona vai vairākas fiziskas personas, kuras var būt apvienotas jebkādas juridiskas formas, statusa un sastāva struktūrā, kas mediju pakalpojumu sniedzējā pieņem vai pārrauga redakcionālus lēmumus;
- (8) “redakcionāls lēmums” ir lēmums, kādus regulāri pieņem nolūkā īstenot redakcionālo atbildību un kas ir saistīts ar mediju pakalpojuma sniedzēja ikdienējo darbību;
- (9) “redakcionālā atbildība” ir efektīva vadība gan raidījumu vai preses izdevumu atlasē, gan to organizēšanā nolūkā sniegt mediju pakalpojumu, neatkarīgi no tā, vai valsts tiesību normās ir noteikta civiltiesiska atbildība par sniegto pakalpojumu;
- (10) “ļoti lielas tiešsaistes platformas pagādātājs” ir tādas tiešsaistes platformas pagādātājs, kas apzīmēta par ļoti lielu tiešsaistes platformu atbilstoši Regulas (ES) 2022/XXX [Digitālo pakalpojumu akta] 25. panta 4. punktam;
- (11) “video koplietošanas platformas pakalpojums” ir Direktīvas (ES) 2010/13 1. panta 1. punkta aa) apakšpunktā definēts pakalpojums;
- (12) “regulatīvā valsts iestāde jeb struktūra” ir iestāde jeb struktūra, ko dalībvalstis norīkojušas saskaņā ar Direktīvas 2010/13/ES 30. pantu;

- (13) “mediju tirgus koncentrācija” ir Regulas (EK) Nr. 139/2004 3. pantā definēta koncentrācija, kurā iesaistīts vismaz viens mediju pakalpojumu sniedzējs;
- (14) “auditorijas mērīšana” ir datu par mediju pakalpojumu lietotāju skaitu un īpašībām vākšana, interpretēšana vai citāda apstrāde nolūkā pieņemt lēmumus par reklāmas piešķiršanu vai cenām vai attiecīgo satura plānošanu, veidošanu vai izplatīšanu;
- (15) “valsts reklāma” ir reklāmas vai pašreklāmas sludinājuma ievietošana, publicēšana vai izplatīšana mediju pakalpojumā, parasti par samaksu vai citādu atlīdzību, ko veic valsts vai reģiona varas iestāde, piemēram, valsts, federālā vai reģiona valdība, regulatīvā iestāde jeb struktūra, vai valsts uzņēmums vai cita valsts vai reģiona līmenī kontrolēta vienība, vai tādas teritoriālas vienības pašvaldība, kurā ir vairāk nekā 1 miljons iedzīvotāju, vai kas tiek veikta kādas no tām labā vai uzdevumā;
- (16) “spiegrammatūra” ir ražojums ar digitāliem elementiem, kas īpaši paredzēts, lai izmantotu citu ražojumu ar digitāliem elementiem vājās vietas, kas ļauj slēpti pārraudzīt, iegūt, vākt vai analizēt datus no šādiem ražojumiem vai fiziskām vai juridiskām personām, kuras tādus ražojumus izmanto, it īpaši – slepeni ierakstīt zvanus vai citādi izmantot galalietotāja ierīces mikrofonu, filmēt fiziskas personas, mašīnas vai to apkārtni, kopēt ziņojumus, fotografēt, izsekot pārlūkošanas darbības vai ģeolokāciju, vākt citus sensoru datus vai veikt izsekošanas darbības vairākās galalietotāju ierīcēs bez attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas specifiskas informēšanas par to un skaidras piekrišanas tam;
- (17) “smags noziegums” ir kāds no Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI⁵⁸ 2. panta 2. punktā uzskaitītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem:
- a) terorisms,
 - b) cilvēku tirdzniecība,
 - c) bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,
 - d) nelikumīga ieroču, munīcijas un sprāgstvielu tirdzniecība,
 - e) slepkavība, smagi miesas bojājumi,
 - f) nelikumīga cilvēku orgānu un audu tirdzniecība,
 - g) personu nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana,
 - h) organizēta vai bruņota laupīšana,
 - i) izvarošana,
 - j) noziegumi, kuri ir Starptautiskās krimināltiesas jurisdikcijā.

II nodaļa

Mediju pakalpojumu sniedzēju un saņēmēju tiesības un pienākumi

3. pants

Mediju pakalpojumu saņēmēju tiesības

⁵⁸ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1.–20. lpp.).

Mediju pakalpojumu saņēmējiem Savienībā ir tiesības publiskā diskursa labad saņemt daudzveidīgu ziņu un aktualitāšu saturu, kas veidots, ievērojot mediju pakalpojumu sniedzēju redakcionālo brīvību.

4. pants

Mediju pakalpojumu sniedzēju tiesības

1. Mediju pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības piekopt saimniecisku darbību iekšējā tirgū bez citiem ierobežojumiem kā tiem, kas atļauti ar Savienības tiesību aktiem.
2. Dalībvalstis ievēro mediju pakalpojumu sniedzēju faktiski redakcionālo brīvību. Dalībvalstis, ieskaitot to regulatīvās iestādes un struktūras, nedrīkst:
 - (a) nekādi tieši vai netieši iejaukties mediju pakalpojumu sniedzēju redakcionālajā politikā un lēmumos vai mēģināt tos ietekmēt;
 - (b) aizturēt, sodīt, pārtvert, pakļaut izsekošanai vai kratīšanai un mantas arestam vai pārmeklēt mediju pakalpojumu sniedzējus vai attiecīgā gadījumā viņu ģimenes locekļus, viņu darbiniekus vai to ģimenes locekļus, vai viņu darba un privātās telpas uz tāda pamata, ka viņi atsakās izpaust ziņas par saviem avotiem, ja minētās darbības neattiecināto pārāka vispārības interešu prasība saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu un atbilstoši citām Savienības tiesību normām;
 - (c) ierīkot spieģprogrammatūru ierīcē vai mašīnā, ko izmanto mediju pakalpojumu sniedzēji vai attiecīgā gadījumā viņu ģimenes locekļi, vai darbinieki vai to ģimenes locekļi, ja ierīkošana katrā atsevišķā gadījumā nav pamatota ar valsts drošības apsvērumiem un neatbilst Hartas 52. panta 1. punktam un citiem Savienības tiesību aktiem, vai nenotiek smagu noziegumu izmeklēšanā, kas vērsta pret kādu no iepriekš minētajām personām, nav paredzēta valsts tiesību aktos un neatbilst Hartas 52. panta 1. punktam un citiem Savienības tiesību aktiem, un ja pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar b) apakšpunktu, nebūtu prasītās informācijas iegūšanai piemēroti un pietiekami.
3. Neskarot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas garantētas katrai fiziskai un juridiskai personai, un papildus tām dalībvalstis norīko neatkarīgu iestādi jeb struktūru, kas izskata mediju pakalpojumu sniedzēju vai attiecīgā gadījumā viņu ģimenes locekļu, vai viņu darbinieku vai to ģimenes locekļu iesniegtas sūdzības par 2. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpumiem. Mediju pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības pieprasīt trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma izdodamu minētās iestādes jeb struktūras atzinumu par atbilstību 2. punkta b) un c) apakšpunktam.

5. pants

Sabiedriskā mediju pakalpojuma sniedzēju darbības neatkarības aizsardzības pasākumi

1. Sabiedriskā mediju pakalpojuma sniedzēji saskaņā ar sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas uzdevumu auditorijai objektīvi sagādā informācijas un viedokļu daudzveidību.
2. Sabiedriskā mediju pakalpojuma sniedzēja vadības vadītāju un valdes locekļus iecel pārredzamā, atklātā un nediskriminatīvā procedūrā pēc pārredzamiem, objektīviem, nediskriminatīviem un samērīgiem kritērijiem, kas iepriekš noteikti valsts tiesību aktos.

Viņu pilnvaru termiņu nosaka valsts tiesību normās, un tas ir adekvāts un pietiekams, lai nodrošinātu sabiedriskā mediju pakalpojuma sniedzēja faktisku neatkarību. Pirms pilnvaru notecējuma viņus drīkst atlaist tikai ārkārtējā gadījumā, kad viņi vairs neatbilst tiesiski iepriekš noteiktiem nosacījumiem, kurus prasa viņu pienākumu veikšana, kas iepriekš noteikti valsts tiesību aktos, vai īpašu iemeslu dēļ, kuri izpaužas nelikumīgā rīcībā vai smagā pārkāpumā, kas iepriekš definēti valsts tiesību aktos.

Atlaišanas lēmumu pienācīgi pamato, par to iepriekš paziņo attiecīgajai personai un paredz iespēju to pārskatīt tiesā. Atlaišanas iemeslus dara zināmus atklātībā.

3. Dalībvalstis gādā, lai sabiedriskā mediju pakalpojuma sniedzējiem ir adekvāti un stabili finansiāli resursi sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas uzdevuma izpildei. Šie resursi ir pietiekami redakcionālās neatkarības aizsargāšanai.
4. Dalībvalstis izraugās vienu vai vairākas neatkarīgas iestādes jeb struktūras, kas uzrauga 1.–3. punkta ievērošanu.

6. pants

Mediju pakalpojumu sniedzēju, kuri piegādā ziņu un aktualitāšu saturu, pienākumi

1. Mediju pakalpojumu sniedzēji, kuri piegādā ziņu un aktualitāšu saturu, savu pakalpojumu saņēmējiem dara viegli un tieši pieejamu šādu informāciju:
 - (a) savu juridisko nosaukumu un kontaktinformāciju;
 - (b) to savu tiešo vai netiešo īpašnieku vārdus, kuriem pieder akcijas, kas ļauj ietekmēt darbību un stratēģisku lēmumu pieņemšanu;
 - (c) savu faktisko īpašnieku vārdus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 3. panta 6. punkta nozīmē.
2. Neskarot valstu konstitucionālos tiesību aktus, kas atbilst Hartai, mediju pakalpojumu sniedzēji, kuri piegādā ziņu un aktualitāšu saturu, veic pasākumus, ko uzskata par piemērotiem, lai garantētu individuālu redakcionālu lēmumu neatkarību. Tādu pasākumu galvenie mērķi ir:
 - (a) garantēt, ka redaktori profesionālā darbībā var brīvi pieņemt individuālus redakcionālus lēmumus; un
 - (b) nodrošināt, ka ikviena persona, kam ir sakars ar mediju pakalpojumu sniedzēju darbību, atsedz katru faktisku vai potenciālu interešu konfliktu, kas var ietekmēt ziņu un aktualitāšu satura pasniegšanu.
3. Šajā pantā noteiktie pienākumi neattiecas uz mediju pakalpojumu sniedzējiem, kas ir mikrouzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta nozīmē.

III nodaļa

Regulatoru sadarbības satvars un labi funkcionējošs iekšējais mediju pakalpojumu tirgus

1. iedaļa

Neatkarīgas mediju pārvaldes iestādes

7. pants

Regulatīvās valstu iestādes jeb struktūras

1. Par šīs regulas III nodaļas piemērošanu atbild Direktīvas 2010/13/ES 30. pantā norādītās regulatīvās valstu iestādes jeb struktūras.
2. Regulatīvās valstu iestādes jeb struktūras pakļaujas Direktīvas 2010/13/ES 30. pantā izklāstītajām prasībām, kas saistītas ar to uzdevumu izpildi, kuri tām uzticēti ar šo regulu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka to regulatīvo iestāžu jeb struktūru rīcībā ir pietiekami finansiāli resursi, cilvēkresursi un tehniski resursi to uzdevumu paveikšanai saskaņā ar šo regulu.
4. Regulatīvajām valstu iestādēm jeb struktūrām ir pienācīgas pilnvaras izmeklēt jautājumus par tādu fizisku vai juridisku personu rīcību, uz kurām attiecas III nodaļa, ja tādas tām vajadzīgas šajā regulā noteikto uzdevumu veikšanai.

Minētās pilnvaras pirmām kārtām ir pilnvaras pieprasīt, lai tādas personas reālistiskā termiņā sniedz informāciju, kas ir samērīga un nepieciešama III nodaļas uzdevumu veikšanai; pieprasījumu var adresēt arī citai personai, kuras rīcībā vajadzīgā informācija var būt nolūkiem, kas saistīti ar tās saimniecisko darbību, komercdarbību vai profesiju.

2. iedaļa

Eiropas Mediju pakalpojumu padome

8. pants

Eiropas Mediju pakalpojumu padome

1. Tiek izveidota Eiropas Mediju pakalpojumu padome (“padome”).
2. Padome aizstāj ar Direktīvu 2010/13/ES izveidoto Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupu (*ERGA*) un ir tās pēctece.

9. pants

Padomes neatkarība

Izpildot uzdevumus vai izlietojot pilnvaras, padome rīkojas pilnīgi neatkarīgi. Respektīvi, izpildot uzdevumus vai izlietojot pilnvaras, padome neprasa un nepilda nevienas valdības, iestādes, personas vai struktūras norādījumus. Tas neietekmē Komisijas un valstu regulatīvo iestāžu jeb struktūru kompetenci, kas ir saskaņā ar šo regulu.

10. pants

Padomes uzbūve

1. Padome sastāv no Direktīvas 2010/13/ES 30. pantā norādīto regulatīvo valsts iestāžu jeb struktūru pārstāvjiem.

2. Katram padomes loceklim ir viena balss.
3. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena regulatīvā iestāde jeb struktūra, minētās regulatīvās iestādes jeb struktūras pēc vajadzības savā starpā koordinē darbu un ieceļ kopīgu pārstāvi, kuram ir balsstiesības.
4. Padomi pārstāv tās priekšsēdētājs. Priekšsēdētāju padome izvēlē no savu locekļu vidus ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu. Priekšsēdētāja pilnvaru laiks ir divi gadi.
5. Komisija padomē ieceļ pārstāvi. Komisijas pārstāvis bez balsstiesībām piedalās visās padomes darbībās un sanāksmēs. Padomes priekšsēdētājs Komisiju tur lietas kursā par notiekošajām un plānotajām padomes darbībām. Gatavojot darba programmu un galvenos nodevumus, padome apspriežas ar Komisiju.
6. Saskaņojot ar Komisiju, padome var uzaicināt piedalīties sanāksmēs citus ekspertus un novērotājus.
7. Padome pieņem lēmumus ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu.
8. Padome ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu, saskaņojot ar Komisiju, pieņem savu reglamentu.

11. pants

Padomes sekretariāts

1. Padomei ir sekretariāts, ko nodrošina Komisija.
2. Galvenais sekretariāta uzdevums ir veicināt šajā regulā un Direktīvā 2010/13/ES noteikto padomes uzdevumu izpildi.
3. Sekretariāts administratīvi un organizatoriski atbalsta padomes darbības. Sekretariāts arī palīdz padomei izpildīt tās uzdevumus.

12. pants

Padomes uzdevumi

Neskarot pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar Līgumiem, padome veicina šīs regulas un valstu noteikumu, kas īsteno Direktīvu 2010/13/ES, efektīvu un konsekventu piemērošanu visā Savienībā. Padome:

- (a) ar tehnisku lietpratību palīdz Komisijai nodrošināt šīs regulas pareizu piemērošanu un Direktīvas 2010/13/ES konsekventu īstenošanu visās dalībvalstīs, neskarot regulatīvo valsts iestāžu jeb struktūru uzdevumus;
- (b) veicina sadarbību un efektīvu informācijas, pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp regulatīvajām valstu iestādēm jeb struktūrām par to, kā piemērot mediju pakalpojumiem piemērojamos Savienības un valstu noteikumus, ieskaitot šo regulu un Direktīvu 2010/13/ES, it īpaši tās 3., 4. un 7. pantu;
- (c) pēc Komisijas pieprasījuma to konsultē par regulatīviem, tehniskiem vai praktiskiem aspektiem, kas attiecas uz šīs regulas konsekventu piemērošanu un Direktīvas 2010/13/ES īstenošanu, kā arī par visiem citiem ar mediju pakalpojumiem saistītiem jautājumiem, kas ir tās kompetencē. Ja Komisija prasa padomes konsultāciju vai atzinumu, tā lietas steidzamības dēļ var noteikt termiņu;

- (d) pēc Komisijas pieprasījuma sniedz atzinumu par tehniskiem un faktiskiem jautājumiem, kas radušies par Direktīvas 2010/13/ES 2. panta 5.c punktu, 3. panta 2. un 3. punktu, 4. panta 4. punkta c) apakšpunktu un 28.a panta 7. punktu;
- (e) saskaņojot ar Komisiju, izstrādā atzinumus par:
 - i) sadarbības un savstarpējas palīdzības pieprasījumiem starp valstu regulatīvajām iestādēm jeb struktūrām saskaņā ar šīs regulas 13. panta 7. punktu;
 - ii) piespiedu izpildes pasākumu pieprasījumiem, ja pieprasītājai iestādei jeb struktūrai un pieprasījuma saņēmējai iestādei jeb struktūrai ir domstarpības par darbībām, kas ieteiktas, izpildot šīs regulas 14. panta 4. punktu;
 - iii) valstu pasākumiem pret ārpus Savienības iedibinātiem mediju pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar šīs regulas 16. panta 2. punktu;
- (f) pēc Komisijas pieprasījuma izstrādā atzinumus par:
 - i) valstu pasākumiem, kas varētu ietekmēt iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbību, saskaņā ar šīs regulas 20. panta 4. punktu;
 - ii) mediju tirgus koncentrācijām, kas varētu ietekmēt iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbību, saskaņā ar šīs regulas 22. panta 1. punktu;
- (g) saskaņā ar šīs regulas 21. panta 5. punktu izstrādā atzinumus par valstu atzinumu vai lēmumu projektiem, novērtējot izziņojamās mediju tirgus koncentrācijas ietekmi uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību, ja koncentrācija var ietekmēt iekšējā tirgus darbību;
- (h) palīdz Komisijai izstrādāt vadlīnijas par:
 - i) šīs regulas un valstu noteikumu, ar kuriem tiek īstenota Direktīva 2010/13, piemērošanu saskaņā ar šīs regulas 15. panta 2. punktu;
 - ii) faktoriem, kas jāņem vērā, piemērojot kritērijus mediju tirgus koncentrāciju ietekmes novērtēšanai saskaņā ar šīs regulas 21. panta 3. punktu;
 - iii) šīs regulas 23. panta 1., 2. un 3. punkta piemērošanu saskaņā ar 23. panta 4. punktu;
- (i) pēc vismaz vienas attiecīgās iestādes pieprasījuma ir par vidutāju domstarpībās starp valstu regulatīvajām iestādēm jeb struktūrām, saskaņā ar šīs regulas 14. panta 3. punktu;
- (j) veicina sadarbību jautājumos par tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz ciparsignāliem un ierīču vai lietotājsaskarņu projektēšanu, saskaņā ar šīs regulas 15. panta 4. punktu;
- (k) saskaņā ar šīs regulas 16. panta 1. punktu koordinē valstu pasākumus, kas saistīti ar tādu ārpus Savienības iedibinātu mediju pakalpojumu sniedzēju sagādāta satura izplatīšanu vai piekļuvi, kuru mērķauditorija ir Savienībā, ja to darbība kaitē vai rada nopietnas un lielas briesmas kaitēt sabiedrības drošībai un aizsardzībai;
- (l) organizē strukturētu dialogu starp ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātājiem un mediju pakalpojumu sniedzēju un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un par tā rezultātiem ziņo Komisijai saskaņā ar šīs regulas 18. pantu;
- (m) veicina paraugprakses apmaiņu par auditorijas mērīšanas sistēmu ieviešanu saskaņā ar šīs regulas 23. panta 5. punktu.

3. iedaļa

Regulatoru sadarbība un regulējuma konverģence

13. pants

Strukturēta sadarbība

1. Valsts regulatīvā iestāde jeb struktūra (“pieprasītāja iestāde”) jebkurā brīdī var vienai vai vairākām valstu regulatīvajām iestādēm jeb struktūrām (“pieprasījuma saņēmējām iestādēm”) pieprasīt sadarbību vai savstarpēju palīdzību informācijas apmaiņai vai pasākumiem, kas attiecas uz šīs regulas vai valsts pasākumu, ar kuriem tiek īstenota Direktīvu 2010/13/ES, konsekvētu un efektīvu piemērošanu.
2. Ja valsts regulatīvā iestāde jeb struktūra uzskata, ka pastāv nopietnas un lielas briesmas, ka tiks kaitēts mediju pakalpojumu iekšējā tirgus darbībai, vai nopietnas un lielas briesmas, ka tiks kaitēts sabiedrības drošībai un aizsardzībai, tā var lūgt citas valstu regulatīvās iestādes jeb struktūras sniegt paātrinātu sadarbību vai savstarpēju palīdzību, vienlaikus nodrošinot pamattiesību, it īpaši vārda brīvības, ievērošanu.
3. Sadarbības vai savstarpējas palīdzības, kā arī paātrinātas sadarbības vai savstarpējas palīdzības pieprasījumos iekļauj visu vajadzīgo informāciju, ieskaitot mērķi un iemeslus.
4. Pieprasījuma saņēmēja iestāde var atteikties izskatīt pieprasījumu tikai šādos gadījumos:
 - (a) pieprasījuma priekšmets vai pasākumi, kurus tai prasa izpildīt, nav tās kompetencē;
 - (b) pieprasījuma izpilde pārkāptu šo regulu, Direktīvu 2010/13/ES vai citus Savienības tiesību aktus vai dalībvalsts tiesību normas, kas atbilst Savienības tiesību aktiem, kuri attiecas uz pieprasījuma saņēmēju iestādi.

Pieprasījuma saņēmēja iestāde norāda, kāds bijis iemesls atteikties pieprasījumu apmierināt.

5. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasītāju iestādi par sasniegtajiem rezultātiem vai par to pasākumu virzību, kas tiek veikti, reaģējot uz pieprasījumu.
6. Pieprasījuma saņēmēja iestāde dara visu iespējamo, lai pieprasījumu izskatītu un uz to reaģētu bez liekas kavēšanās. Pieprasījuma saņēmēja iestāde 14 kalendāro dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas iesniedz starprezultātus un pēcāk regulāri sniedz jaunāko informāciju par pieprasījuma izpildi. Paātrinātas sadarbības vai savstarpējas palīdzības pieprasījuma gadījumā pieprasījuma saņēmēja iestāde 14 kalendāro dienu laikā pieprasījumu izskata un uz to reaģē.
7. Ja pieprasītāja iestāde neuzskata, ka pieprasījuma saņēmējas iestādes noteiktie pasākumi ir pietiekami, lai pieprasījumu izskatītu un uz to reaģētu, tā bez liekas kavēšanās informē pieprasījuma saņēmēju iestādi, pamatojot savu nostāju. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde tādai nostājai nepiekrīt vai ja nav pieprasījuma saņēmējas iestādes reakcijas, katra no iestādēm var lietu nodot izskatīšanai padomē. 14 kalendāro dienu laikā pēc lietas saņemšanas padome, saskaņojot ar Komisiju, sniedz atzinumu par jautājumu, ieskaitot ieteicamās darbības. Pieprasījuma saņēmēja iestāde dara visu iespējamo, lai ņemtu vērā padomes atzinumu.

14. pants

Video koplietošanas platformu pienākumu izpildes nodrošināšanas pieprasījumi

1. Neskarot Direktīvas 2000/31/EK 3. pantu, valsts regulatīvā iestāde jeb struktūra var pieprasīt citai valsts regulatīvajai iestādei jeb struktūrai veikt nepieciešamas un samērīgas darbības, lai faktiski tiktu izpildīti pienākumi, kas video koplietošanas platformām noteikti ar Direktīvas 2010/13/ES 28.b pantu.
2. Pieprasījuma saņēmēja valsts iestāde jeb struktūra bez liekas kavēšanās 30 kalendāro dienu laikā informē pieprasītāju valsts iestādi jeb struktūru par darbībām, kas veiktas vai plānotas saskaņā ar 1. punktu.
3. Ja starp pieprasītāju valsts iestādi jeb struktūru un pieprasījuma saņēmēju iestādi jeb struktūru rodas domstarpības par darbībām, kas veiktas saskaņā ar 1. punktu, katra no iestādēm jeb struktūrām var nodot lietu izskatīšanai padomē, lai panāktu izlīgumu.
4. Ja pēc padomes vidutājas darbības izlīgums nav panākts, pieprasītāja valsts iestāde jeb struktūra vai pieprasījuma saņēmēja valsts iestāde jeb struktūra var lūgt padomi izdot atzinumu par šo jautājumu. Atzinumā padome novērtē, vai pieprasījuma saņēmēja iestāde jeb struktūra ir izpildījusi 1. punktā minēto pieprasījumu. Ja padome uzskata, ka pieprasījuma saņēmēja iestāde pieprasījumu nav izpildījusi, padome iesaka darbības pieprasījuma izpildei. Padome atzinumu izdod bez liekas kavēšanās, saskaņojot ar Komisiju.
5. Pieprasījuma saņēmēja iestāde jeb struktūra bez liekas kavēšanās un ne vairāk kā 30 kalendāro dienu laikā pēc 4. punktā minētā atzinuma saņemšanas informē padomi, Komisiju un pieprasītāju iestādi jeb struktūru par darbībām, kas veiktas vai ko plānots veikt atzinuma sakarā.

15. pants

Norādījumi par mediju regulēšanas jautājumiem

1. Padome veicina paraugprakses apmaiņu starp valstu regulatīvajām iestādēm jeb struktūrām, attiecīgā gadījumā apspriežoties ar ieinteresētajām personām un cieši sadarbojoties ar Komisiju, par regulatīviem, tehniskiem vai praktiskiem aspektiem, kas saistīti ar šīs regulas un valsts noteikumu, ar kuriem tiek īstenota Direktīva 2010/13/ES, konsekvētu un efektīvu piemērošanu.
2. Ja Komisija izdod vadlīnijas, kas attiecas uz šīs regulas vai valsts noteikumu, ar kuriem tiek īstenota Direktīva 2010/13/ES, piemērošanu, padome tai palīdz, nodrošinot lietpratību regulatīvos, tehniskos vai praktiskos aspektos, it īpaši sakarā ar:
 - (a) vispārējās nozīmes audiovizuālo mediju pakalpojumu pienācīgu pamanāmību saskaņā ar Direktīvas 2010/13/ES 7.a pantu;
 - (b) informācijas par mediju pakalpojumu sniedzēju īpašumtiesību struktūru pieejamību, kas paredzēta Direktīvas 2010/13/ES 5. panta 2. punktā.
3. Komisija var izdot atzinumu par katru jautājumu, kas saistīts ar šīs regulas un valstu noteikumu, ar kuriem tiek īstenota Direktīva 2010/13/ES, piemērošanu. Padome šajā sakarā palīdz Komisijai pēc pieprasījuma.
4. Padome veicina sadarbību starp mediju pakalpojumu sniedzējiem, standartizācijas iestādēm un citām attiecīgām ieinteresētajām personām, lai veicinātu tādu tehnisko standartu izstrādi, kas saistīti ar ciparsignāliem vai tādu ierīču vai lietotājsaskarņu

projektēšanu, kuras regulē vai vada piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem un to izmantošanu.

16. pants

Pasākumu koordinēšana attiecībā uz ārpus Savienības iedibinātiem mediju pakalpojumu sniedzējiem

1. Padome koordinē valstu regulatīvo iestāžu jeb struktūru pasākumus, kas saistīti ar tādu mediju pakalpojumu izplatīšanu vai piekļuvi, kurus sniedz ārpus Savienības iedibināti mediju pakalpojumu sniedzēji, kam ir mērķauditorija Savienībā, ja, cita starpā ņemot vērā kontroli, ko pār tiem var īstenot trešas valstis, tādi mediju pakalpojumi kaitē vai rada nopietnas un lielas briesmas, ka tiks kaitēts, sabiedrības drošībai un aizsardzībai.
2. Padome, saskaņojot ar Komisiju, var izdot atzinumus par attiecīgiem valsts pasākumiem saskaņā ar 1. punktu. Visas kompetentās valstu iestādes, ieskaitot valstu regulatīvās iestādes jeb struktūras, dara visu iespējamo, lai ņemtu vērā padomes atzinumus.

4. iedaļa

Mediju pakalpojumu sniegšana digitālā vidē

17. pants

Mediju pakalpojumu sniedzēju sagādātais saturs ļoti lielās tiešsaistes platformās

1. Ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāji nodrošina funkcionalitāti, kas ļauj to pakalpojumu saņēmējiem deklarēt, ka:
 - (a) tas ir mediju pakalpojumu sniedzējs 2. panta 2. punkta nozīmē;
 - (b) tas ir redakcionāli neatkarīgs no dalībvalstīm un trešām valstīm;
 - (c) uz to attiecas regulatīvās prasības redakcionālās atbildības īstenošanai vienā vai vairākās dalībvalstīs, jeb arī tas ievēro kopregulēšanas vai pašregulēšanas mehānismu, kas reglamentē redakcionālos standartus un ir plaši atzīts un akceptēts attiecīgajā mediju nozarē vienā vai vairākās dalībvalstīs.
2. Ja ļoti lielas tiešsaistes platformas pagādātājs nolemj apturēt tāda satura tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu, ko sniedzis mediju pakalpojumu sniedzējs, kurš iesniedzis deklarāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu, un apturēšanas pamats ir satura nesaderība ar tā noteikumiem, bet minētais saturs nepalielina Regulas (ES) 2022/XXX [Digitālo pakalpojumu akta] 26. pantā minēto sistēmisko risku, tas veic visus iespējamus pasākumus, cik tie atbilst tā Savienības tiesību aktu, ieskaitot Regulu (ES) 2022/XXX [Digitālo pakalpojumu aktu], noteiktajiem pienākumiem, lai pirms apturēšanas stāšanās spēkā attiecīgajam mediju pakalpojumu sniedzējam darītu zināmu minētajam lēmumam pievienoto pamatojumu, ko prasa Regulas (ES) 2019/1150 4. panta 1. punkts.
3. Ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāji veic visus vajadzīgos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Regulas (ES) 2019/1150 11. pantā minētās sūdzības, ko iesnieguši mediju pakalpojumu sniedzēji, kuri iesnieguši

deklarāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu, tiek izskatītas un lēmumi par tām pieņemti prioritāri un bez liekas kavēšanās.

4. Ja mediju pakalpojumu sniedzējs, kas iesniedzis deklarāciju saskaņā ar 1. punktu, uzskata, ka ļoti lielas tiešsaistes platformas pagādātājs bieži bez pietiekama pamatojuma ierobežo vai aptur tā pakalpojumu sniegšanu, kas saistīti ar mediju pakalpojumu sniedzēja sniegto saturu, ļoti lielas tiešsaistes platformas pagādātājs pēc mediju pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma ar to labā ticībā iesaistās saturīgā un rezultatīvā dialogā, lai panāktu izlīgumu nepamatotu ierobežojumu vai apturējuma izbeigšanai un novēršanai nākotnē. Mediju pakalpojumu sniedzējs var padomei darīt zināmus domu apmaiņas rezultātus.
5. Ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātāji katru gadu dara publiski pieejamu šādu informāciju:
 - (a) cik bijis gadījumu, kad tās piemērojušas kādus ierobežojumus vai apturēšanu, pamatojoties uz to, ka saturs, ko sniedzis mediju pakalpojumu sniedzējs, kurš iesniedzis deklarāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu, nav saderīgs ar to noteikumiem; un
 - (b) kāds bijis pamats tādus ierobežojumus piemērot.
6. Lai veicinātu šā panta konsekvētu un efektīvu īstenošanu, Komisija var izdot vadlīnijas, nosakot 1. punktā minētās deklarācijas formu un detaļas.

18. pants

Strukturēts dialogs

1. Padome regulāri rīko strukturētu dialogu starp ļoti lielu tiešsaistes platformu pagādātājiem, mediju pakalpojumu sniedzēju pārstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, lai apspriestu šīs regulas 17. panta piemērošanas pieredzi un paraugpraksi, veicinātu piekļuvi dažādiem neatkarīgu mediju piedāvājumiem ļoti lielās tiešsaistes platformās un uzraudzītu pašregulācijas iniciatīvu ievērošanu, kuru mērķis ir aizsargāt sabiedrību no kaitīga satura, ieskaitot dezinformāciju un ārēju manipulāciju ar informāciju un iejaukšanos.
2. Padome ziņo Komisijai par dialoga rezultātiem.

19. pants

Audiovizuālo mediju piedāvājuma pielāgošanas tiesības

1. Lai audiovizuālo mediju piedāvājumu likuma ietvaros pielāgotu savām interesēm vai tam, kam dod priekšroku, lietotājiem ir tiesības ierīcē vai lietotājsaskarnē ērti mainīt noklusējuma iestatījumus, kuri regulē vai vada piekļuvi audiovizuālo mediju pakalpojumiem un to izmantošanu. Šis noteikums neietekmē valsts pasākumus, ar kuriem tiek īstenots Direktīvas 2010/13/ES 7.a pants.
2. Laižot tirgū 1. punktā minētās ierīces un lietotājsaskarnes, ražotāji un izstrādātāji nodrošina, ka tajās ir funkcionalitāte, kas ļauj lietotājiem brīvi un ērti mainīt noklusējuma iestatījumus, kuri regulē vai vada piekļuvi piedāvājumiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem un to izmantošanu.

5. iedaļa

Prasības labi funkcionējošiem mediju tirgus pasākumiem un procedūrām

20. pants

Valstu pasākumi, kas ietekmē mediju pakalpojumu sniedzēju darbību

1. Visi dalībvalsts veiktie regulatīvie vai administratīvie pasākumi, kas var ietekmēt mediju pakalpojumu sniedzēju darbību iekšējā tirgū, ir pienācīgi pamatoti un samērīgi. Tādi pasākumi ir argumentēti, pārredzami, objektīvi un nediskriminatīvi.
2. Uz katru valsts procedūru, ko izmanto, lai sagatavotu vai pieņemtu regulatīvu vai administratīvu pasākumu, kas noteikts 1. punktā, attiecas skaidri un iepriekš noteikti termiņi.
3. Neskarot savas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un papildus šīm tiesībām ikvienam mediju pakalpojumu sniedzējam, kurš pakļauts 1. punktā minētam administratīvam vai regulatīvam pasākumam, kas uz to attiecas individuāli un tieši, ir tiesības šo pasākumu pārsūdzēt apelācijas iestādē. Šī iestāde ir neatkarīga no iesaistītajām personām un ārējas iejaukšanās vai politiska spiediena, kas var apdraudēt tai iesniegto jautājumu izvērtēšanas neatkarību. Tai ir pienācīga pieredze, kas tai ļauj efektīvi pildīt savas funkcijas.
4. Pēc Komisijas pieprasījuma padome izstrādā atzinumu, kad kāds leģislatīvs, regulatīvs vai administratīvs valsts pasākums varētu ietekmēt iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbību. Ievērojot padomes atzinumu un neskarot Līgumos noteiktās pilnvaras, Komisija var sniegt pati savu atzinumu par šo jautājumu. Padomes un attiecīgā gadījumā Komisijas atzinumus dara pieejamus atklātībā.
5. Ja kāda valsts iestāde jeb struktūra pieņem pasākumu, kas individuāli un tieši ietekmē mediju pakalpojumu sniedzēju un var ietekmēt mediju pakalpojumu iekšējā tirgus darbību, tā pēc padomes un attiecīgā gadījumā Komisijas pieprasījuma bez liekas kavēšanās elektroniski iesniedz visu attiecīgo informāciju, ieskaitot kopsavilkumu par faktiem, tās pasākumu, pamatojumu, uz kuru valsts iestāde jeb struktūra balstījusi savu pasākumu, un attiecīgā gadījumā citu attiecīgo iestāžu viedokļus.

21. pants

Mediju tirgus koncentrācijas novērtēšana

1. Dalībvalsts savā tiesību sistēmā paredz materiālus un procedurālus noteikumus, kas nodrošina tādas mediju tirgus koncentrācijas novērtēšanu, kura var būtiski ietekmēt mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību. Šie noteikumi:
 - (a) ir pārredzami, objektīvi, samērīgi un nediskriminatīvi;
 - (b) liek personām mediju tirgus koncentrācijā, kas var būtiski ietekmēt mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību, par koncentrāciju iepriekš paziņot attiecīgajām valsts iestādēm jeb struktūrām;
 - (c) izraugās valsts regulatīvo iestādi jeb struktūru par atbildīgo par tādas koncentrācijas, par kuru jāziņo, ietekmes uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību novērtēšanu vai nodrošina valsts regulatīvās iestādes jeb struktūras iesaisti novērtēšanā;
 - (d) iepriekš nosaka objektīvus, nediskriminatīvus un samērīgus kritērijus ziņošanai par mediju tirgus koncentrācijām, kas var būtiski ietekmēt mediju plurālismu

un redakcionālo neatkarību, un mediju tirgus koncentrācijas ietekmes uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību novērtēšanai.

Šajā punktā norādītā novērtēšana nošķirama no konkurences tiesību normās paredzētās novērtēšanas, ieskaitot apvienošanās kontroles noteikumos paredzēto. Attiecīgos gadījumos tā neskar Regulas (EK) Nr. 139/2004 21. panta 4. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā novērtēšanā ņem vērā šādus elementus:
 - (a) koncentrācijas ietekmi uz mediju plurālismu, ieskaitot ietekmi uz sabiedriskās domas veidošanu un mediju dalībnieku daudzveidību tirgū, ņemot vērā tiešsaistes vidi un pušu intereses, sakarus vai darbības citos mediju uzņēmumos vai uzņēmumos, kas nav mediji;
 - (b) redakcionālās neatkarības aizsardzības pasākumus, ieskaitot koncentrācijas ietekmi uz redakcionālo grupu darbību un to, vai mediju pakalpojumu sniedzēji veic pasākumus, kas garantē individuālu redakcionālu lēmumu neatkarību;
 - (c) to, vai bez koncentrācijas ieguvējs un iegūtais vienums paliktu ekonomiski ilgtspējīgi un vai ir iespējamās alternatīvas, kas nodrošinātu to ekonomisko ilgtspēju.
3. Komisija ar padomes palīgu var izdot vadlīnijas par faktoriem, kas jāņem vērā, valsts regulatīvajām iestādēm jeb struktūrām piemērojot kritērijus, pēc kuriem novērtēt mediju tirgus koncentrāciju ietekmi uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību.
4. Valsts regulatīvā iestāde jeb struktūra iepriekš konsultējas ar padomi par katru atzinumu vai lēmumu, ko plāno pieņemt, novērtējot paziņojamās mediju tirgus koncentrācijas ietekmi uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību, ja koncentrācija var ietekmēt iekšējā tirgus darbību.
5. 14 kalendāro dienu laikā pēc 4. punktā minētās konsultēšanās sākuma padome sagatavo atzinumu par tai iesniegto valsts atzinuma vai lēmuma projektu, ņemot vērā 2. punktā minētos elementus, un nosūta minēto atzinumu iestādei, kura konsultējas, un Komisijai.
6. Valsts regulatīvā iestāde jeb struktūra, kas minēta 4. punktā, maksimāli ņem vērā 5. punktā minēto atzinumu. Ja minētā iestāde pilnībā vai daļēji neievēro atzinumu, tā 30 kalendāro dienu laikā pēc atzinuma saņemšanas sniedz padomei un Komisijai argumentētu pamatojumu, kur izskaidrota tās nostāja. Neskarot Līgumos noteiktās pilnvaras, Komisija var sniegt pati savu atzinumu par šo jautājumu.

22. pants

Atzinumi par mediju tirgus koncentrācijām

1. Ja nav veikta novērtēšana vai konsultēšanās saskaņā ar 21. pantu, padome pēc Komisijas pieprasījuma izstrādā atzinumu par mediju tirgus koncentrācijas ietekmi uz mediju plurālismu un redakcionālo neatkarību, ja mediju tirgus koncentrācija var ietekmēt iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbību. Atzinumu padome balsta uz 21. panta 2. punktā noteiktajiem elementiem. Padome var vērst Komisijas uzmanību uz mediju tirgus koncentrācijām, kuras var ietekmēt iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbību.
2. Ievērojot padomes atzinumu un neskarot Līgumos noteiktās pilnvaras, Komisija var sniegt pati savu atzinumu par šo jautājumu.

3. Padomes un attiecīgā gadījumā Komisijas atzinumus dara pieejamus atklātībā.

6. iedaļa

Pārredzama un taisnīga saimniecisko resursu sadale

23. pants

Auditorijas mērīšana

1. Auditorijas mērīšanas sistēmas un metodika atbilst pārredzamības, objektivitātes, iekļaušanas, proporcionalitātes, nediskriminēšanas un pārbaudāmības principiem.
2. Neskarot uzņēmumu komercnoslēpuma aizsardzību, patentētu auditorijas mērīšanas sistēmu sagādātāji bez nepamatotas kavēšanās un par brīvu sniedz mediju pakalpojumu sniedzējiem un reklāmdevējiem, kā arī trešām personām, kuras pilnvarojuši mediju pakalpojumu sniedzēji un reklāmdevēji, precīzu, detalizētu, vispusīgu, saprotamu un atjauninātu informāciju par metodiku, ko izmanto to auditorijas mērīšanas sistēmas. Šis noteikums neietekmē Savienības datu aizsardzības un privātuma noteikumus.
3. Regulatīvās valsts iestādes jeb struktūras mudina auditorijas mērīšanas sistēmu sagādātājus kopā ar mediju pakalpojumu sniedzējiem, tos pārstāvošajām organizācijām un citām ieinteresētajām personām izstrādāt rīcības kodeksus, kas paredzēti, lai veicinātu 1. punktā minēto principu ievērošanu, cita starpā veicinot neatkarīgu un pārredzamu revīziju.
4. Komisija ar padomes palīdzību var izdot vadlīnijas šā panta 1., 2. un 3. punkta praktiskā piemērošanā.
5. Padome veicina paraugprakses apmaiņu auditorijas mērīšanas sistēmu izvēšanā, izmantojot regulāru dialogu starp regulatīvo valsts iestāžu jeb struktūru pārstāvjiem, auditorijas mērīšanas sistēmu sagādātāju pārstāvjiem un citām ieinteresētajām personām.

24. pants

Valsts reklāmas piešķiršana

1. Publiskos līdzekļus vai citu atlīdzību vai priekšrocību, ko publiskās iestādes piešķir mediju pakalpojumu sniedzējiem reklāmas nolūkā, pēc pārredzamiem, objektīviem, samērīgiem un nediskriminatīviem kritērijiem piešķir atklātās, samērīgās un nediskriminatīvās procedūrās. Šis pants neietekmē publiskā iepirkuma noteikumus.
2. Publiskās iestādes, ieskaitot valstu, federālās un reģionu valdības, regulatīvās iestādes jeb struktūras, kā arī valsts uzņēmumi vai citas valsts vai reģiona līmenī kontrolētas vienības, vai tādu teritoriālo vienību vietējās pašvaldības, kurās ir vairāk nekā 1 miljons iedzīvotāju, dara publiski pieejamu precīzu, vispusīgu, saprotamu, detalizētu un ikgadēju informāciju par mediju pakalpojumu sniedzējiem piešķirtajiem reklāmas izdevumiem, iekļaujot vismaz šādu informāciju:
 - (a) to mediju pakalpojumu sniedzēju juridiskie nosaukumi, no kuriem iepirkti reklāmas pakalpojumi;
 - (b) gada kopējā iztērētā summa, kā arī katra mediju pakalpojumu sniedzēja iztērētā summa.

3. Regulatīvās valsts iestādes jeb struktūras uzrauga valsts reklāmas piešķiršanu mediju tirgos. Lai novērtētu, cik precīza ir informācija par valsts reklāmu, kas darīta pieejama saskaņā ar 2. punktu, valsts regulatīvās iestādes jeb struktūras var 2. punktā minētajām vienībām pieprasīt papildu informāciju, ieskaitot informāciju par 1. punktā minēto kritēriju piemērošanu.
4. Uz valsts līdzekļu piešķiršanu mediju pakalpojumu sniedzējiem, lai no tiem iegādātos preces vai pakalpojumus, kas nav valsts reklāma, attiecas 1. punktā noteiktās prasības. Šis pants neietekmē valsts atbalsta noteikumu piemērošanu.

IV nodaļa. Nobeiguma noteikumi

25. pants

Uzraudzības pasākumi

1. Komisija nodrošina neatkarīgu iekšējā mediju pakalpojumu tirgus uzraudzību, tajā iekļaujot arī tā darbības un noturības apdraudējumu un progresu. Uzraugot konstatēto apspriež ar padomi.
2. Komisija, apspriežoties ar padomi, nosaka galvenos darbības rezultātu rādītājus, kas izmantojami 1. punktā minētajā uzraudzībā.
3. Uzraudzīšanā ietilpst:
 - (a) detalizēta analīze par visu dalībvalstu mediju tirgu noturību, arī par mediju koncentrācijas līmeni un ārējas manipulācijas ar informāciju un iejaukšanās briesmām;
 - (b) pārskats un perspektīvs novērtējums par mediju pakalpojumu iekšējā tirgus noturību kopumā;
 - (c) pārskats par pasākumiem, ko mediju pakalpojumu sniedzēji veikuši, lai garantētu individuālu redakcionālu lēmumu neatkarību.
4. Uzraudzīšanu veic vienreiz gadā, un tās rezultātus dara pieejamus atklātībā.

26. pants

Izvērtēšana un ziņošana

1. Ne vēlāk kā [paejot četriem gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā] un pēcāk ik pēc četriem gadiem Komisija izvērtē šo regulu un sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā un pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis un padome nosūta tai attiecīgo informāciju.
3. Šā panta 1. punktā minētajā izvērtēšanā Komisija ņem vērā:
 - (a) Eiropas Parlamenta, Padomes un citu attiecīgo struktūru vai avotu nostājas un konstatējumus;
 - (b) attiecīgos forumos notikušu attiecīgu diskusiju rezultātus;
 - (c) attiecīgus padomes izdotus dokumentus;
 - (d) 25. pantā minētās uzraudzības konstatējumus.

27. pants

Grozījumi Direktīvā 2010/13/ES

1. Direktīvas 2010/13/ES 30.b pantu svīturo.
2. Atsauces uz Direktīvas 2010/13/ES 30.b pantu uzskatāmas par atsaucēm uz šīs regulas 12. pantu.
3. Savienības tiesību aktu norādes uz Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupu (ERGA) uzskatāmas par norādēm uz Eiropas Mediju pakalpojumu padomi (“padomi”).

28. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šo regulu piemēro no [6 mēneši pēc stāšanās spēkā].
Bet 7.–12. pantu un 27. pantu piemēro no [3 mēneši pēc stāšanās spēkā] un 19. panta 2. punktu piemēro no [48 mēneši pēc stāšanās spēkā].
3. Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgā rīcībpolitikas joma
- 1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:
- 1.4. Mērķi
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām
- 3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Regula par vienota mediju pakalpojumu satvara izveidi iekšējā tirgū (Eiropas Mediju brīvības akts) un grozījumiem Direktīvā 2010/13/ES

1.2. Attiecīgā rīcīpolitikas joma

- Iekšējais tirgus
- Ieguldījumi cilvēkos, sociālajā kohēzijā un vērtībās
- Jauns impulss ES demokrātijai

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

jaunu darbību

jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību⁵⁹

esošas darbības pagarināšanu

vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību

1.4. Mērķi

1.4.1. *Vispārīgie mērķi*

Iesaistīšanās vispārīgais mērķis ir uzlabot iekšējā mediju tirgus darbību. Šā tirgus darbības uzlabošana sekmēs kvalitatīvu mediju pakalpojumu sniegšanu un tādējādi stiprinās iekšējā tirgus viengabalainību kopumā. Šo mērķi sasniegs tāda regula, ar ko paredz kopīgus noteikumus, kuru pamatā ir strukturēts satvars mediju regulatoru sadarbībai padomē, ko veido pārstāvji no attiecīgajām neatkarīgajām valsts iestādēm vai struktūrām, kuras regulē medijus.

1.4.2. *Konkrētie mērķi*

Sekmēt pārrobežu darbību un investīcijas iekšējā mediju tirgū

Iniciatīvas mērķis ir atvieglot mediju tirgus dalībnieku darbības paplašināšanu visā iekšējā tirgū, pakāpeniski palielinot pārrobežu investīciju daudzumu un vērtību. Šajā nolūkā iniciatīva pievērstos dažu elementu koordinēšanai valstu atšķirīgajā mediju plurālisma regulējumā, lai atvieglotu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu. Īpašs tās mērķis būs nodrošināt, lai, novērtējot mediju tirgus darījumus, valstu neatkarīgās iestādes visā ES mediju tirgū ievērotu konsekventu pieeju mediju plurālismam, tālab izmantojot kopīgus kritērijus un koordināciju ES līmenī.

Palielināt regulatīvo sadarbību un konvergenci iekšējā mediju tirgū

Iniciatīvas mērķis ir stiprināt regulatīvo sadarbību, lai labāk īstenotu ES mediju regulējumu pārrobežu kontekstā un ar ES līmeņa atzinumiem un norādījumiem veicinātu regulējuma konvergenci, tādējādi sekmējot konsekventu pieeju mediju

⁵⁹ Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

neatkarībai un mediju plurālismam, arī tiešsaistē. Mērķis ir arī nodrošināt instrumentus neatkarīgo regulatoru kolektīvai rīcībai ES mērogā nolūkā aizsargāt ES iekšējo tirgu no pakalpojumu sniedzējiem (tostarp trešo valstu pakalpojumu sniedzējiem), kuri neievēro ES mediju standartus.

Veicināt kvalitatīvu mediju pakalpojumu brīvu sniegšanu iekšējā tirgū

Iniciatīvas mērķis ir nodrošināt, ka patērētājiem un uzņēmumiem ir pieejams uzticams saturs, ko neatkarīgi mediji piedāvā aizvien plašāk digitalizētā mediju pakalpojumu tirgū, kuram raksturīgi pārrobežu mērogi. Lai sekmētu kvalitatīvu mediju pakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū, iniciatīva tieksies mazināt valsts un privātā sektora nepamatotu iejaukšanos redakcionālajā brīvībā. Tā uzlabos mediju piederības pārredzamību nolūkā stiprināt mediju atbildīgumu un neatkarību. Tās mērķis būs arī veicināt mediju uzņēmumu neatkarīgas darbības pašregulāciju. Turklāt iniciatīva tieksies nodrošināt, ka žurnālisti var strādāt netraucēti, jo sevišķi gādājot par viņu informācijas avotu aizsardzību.

Nodrošināt ekonomisko resursu pārredzamu un taisnīgu sadali iekšējā mediju tirgū

Iniciatīvas mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus mediju tirgus dalībniekiem, tālab veicinot ekonomisko resursu pārredzamu un taisnīgu sadali. Tas tiktu panākts, uzlabojot auditorijas mērīšanas metodikas nodrošināto pārredzamību, nediskrimināciju, proporcionalitāti, objektivitāti un iekļautību, jo īpaši tiešsaistē. Mērķis būtu arī nodrošināt medijos izvietotās valsts reklāmas pārredzamību, nediskrimināciju, proporcionalitāti un objektivitāti, lai mazinātu risku, ka priekšroka tiek dota valdības viedokli atbalstošiem medijiem vai ka valsts atbalsts tiek izmantots savtīgās interesēs, kaitējot citiem tirgus dalībniekiem, un tādējādi tiktu veicināta godīga konkurence iekšējā mediju tirgū.

1.4.3. *Paredzamie rezultāti un ietekme*

Paredzams, ka regula un ieteikums mediju uzņēmumiem un dalībvalstīm veicināt mediju neatkarību, pamatojoties uz pārvaldības struktūru, ko veido padome, kurai palīdz Komisijas sekretariāts, uzlabos iekšējā mediju tirgus darbību, efektīvi, saskaņoti, samērīgi un visai iedarbīgi tuvinot valstu noteikumus un pieejas ar mediju plurālismu saistītās jomās.

Priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma finanšu modelī aplēsts, ka tīrie ekonomiskie ieguvumi ieņēmumu pieauguma izteiksmē būs 2885 miljoni EUR pirmajā gadā un 2898,1 miljons EUR turpmākajos gados. Mediju tirgus dalībnieki redzēs tiešus regulējuma nodrošinātus ieguvumus.

Audiovizuālajai nozarei sevišķu labumu dos kopīgu prasību ieviešana attiecībā uz valstu mediju plurālisma tiesību aktiem un tirgus kontroles procedūrām, un nozare gūs apjomradītus ietaupījumus labāk funkcionējošā un paredzamākā, saskaņotākā un mazāk protekcionistiskā iekšējā mediju tirgū.

Raidorganizācijas un (audiovizuālā) ziņu satura nodrošinātāji un ārvalstu struktūras, kas, iespējams, visvairāk cieš no regulējuma sadrumstalotības, varēs paplašināt darbību citās dalībvalstīs.

Raidorganizācijas un preses uzņēmumi, kas ņems vērā ieteikumus par redakcionālās neatkarības aizsardzības pasākumiem, stiprinās savu redakcionālo neatkarību, un tiem būs lielāka brīvība pieņemt lēmumus bez publiskā vai privātā sektora iejaukšanās, tādējādi paplašinot mediju saturā pausto viedokļu vai uzskatu un analizēto jautājumu daudzveidību. Šo aizsardzības pasākumu arvien plašāka

ieviešana mediju uzņēmumos arī palielinās žurnālistu neatkarību no mediju īpašniekiem.

Labāka mediju piederības, un jo sevišķi citu īpašniekiem esošo uzņēmējdarbības interešu, pārredzamība veicinās godīgu konkurenci, jo īpaši preses nozarē (kas aptver drukātos un tiešsaistes medijus), kurā dalībvalstīm parasti nav īpašu pārredzamības instrumentu, piemēram, mediju reģistru.

Pārredzamākas tiešsaistes auditorijas mērīšanas sistēmas samazinās tirgus izkropļojumus, vēl vairāk stiprinās vienlīdzīgu konkurenci starp mediju pakalpojumu sniedzējiem un tiešsaistes tirgus dalībniekiem un dos īpašu ieguvumu audiovizuālo mediju pakalpojumiem un tiešsaistes preseī, kā arī tiešsaistes reklāmdevējiem. Arī žurnālistiem vajadzētu no tā gūt labumu, jo viņi labāk izpratīs, kā tiešsaistes tirgus dalībnieki mēra mediju pakalpojumu auditoriju. Ar valsts reklāmas pārredzamību un taisnīgumu saistīti pasākumi samazinās tirgus izkropļojumus un nodrošinās, ka šis ieņēmumu avots ir pieejams plašākam mediju lokam.

MVU gūtais labums izpaudīsies kā lielāka noteiktība un mazākas juridiskās izmaksas. Turklāt potenciāli lielāka piekļuve valsts reklāmai dos proporcionāli lielākas iespējas mazākiem uzņēmumiem. Līdzīgā kārtā MVU ir īpaši vājā pozīcijā salīdzinājumā ar tiešsaistes tirgus dalībniekiem tiešsaistes auditorijas mērīšanas jomā, tāpēc iniciatīva palīdzēs līdzsvarot konkurences apstākļus, lai MVU varētu konkurēt par reklāmas ieņēmumiem.

1.4.4. *Snieguma rādītāji*

Ierosinātie rādītāji un gaidāmie rezultāti	Bāzlīnija
Rādītājs – pārrobežu investīciju daudzums un vērtība 27 ES dalībvalstu mediju tirgos (gadā) Gaidāmais rezultāts – pārrobežu investīciju daudzuma un vērtības pakāpenisks pieaugums	Investoru ieguldījumi 2013.–2021. gadā: - ES investori: 478 darījumi - trešo valstu investori: 389 darījumi 60 % darījumu vērtība: 84 miljardi EUR
Rādītājs – cik padomes atzinumu par valsts mediju tirgus kontroles lēmumiem attiecīgā valsts iestāde ir ņemusi vērā (gadā) Gaidāmais rezultāts – dalībvalstu vērā ņemto padomes atzinumu īpatsvars	neattiecas
Rādītājs – to lietu īpatsvars, kuras padome atrisinājusi ar sadarbības mehānismu un savstarpējās palīdzības mehānismu (gadā) Gaidāmais rezultāts – padomes atrisināto lietu īpatsvars	neattiecas
Rādītājs – attiecīgi Komisijas un/vai padomes izdoto norādījumu dokumentu/ziņojumu skaits mediju plurālisma galvenajās regulējuma jomās (ik pēc 3 gadiem) Gaidāmais rezultāts – vairāk ar mediju plurālismu saistīto jomu, uz kurām attiecas ES līmeņa norādījumi/ziņojumi	neattiecas

Rādītājs – riska skaitliskie vērtējumi (gadā): – mediju politiskā neatkarība – redakcionālā autonomija – sabiedrisko mediju pārvaldības neatkarība – komerciāla un īpašnieku ietekme uz redakcionālo saturu – žurnālistikas avotu aizsardzība – mediju piederības pārredzamība Gaidāmais rezultāts – aplēstie riski pakāpeniski samazinās	Attiecīgie 2021. gada MPM riska skaitliskie vērtējumi: - 54 % - 55 % - 50 % - 60 % - 16 % - 58 %
Rādītājs – to dalībvalstu skaits, kurās ir mediju pašregulējuma struktūras (gadā) Gaidāmais rezultāts – to dalībvalstu skaits, kurās ir pašregulējuma struktūras, pakāpeniski palielinās	16
Rādītājs – iedzīvotāju priekšstats par mediju uzticamību (divreiz gadā) Gaidāmais rezultāts – uzticēšanās medijiem pakāpeniski palielinās	To respondentu procentuālā daļa, kuri uzticas šādiem medijiem: 58 % – radio 51 % – televīzija 51 % – prese 35 % – internets
Rādītājs – ar auditorijas mērīšanas sistēmu principu neievērošanu saistīto gadījumu skaits (gadā) Gaidāmais rezultāts – auditorijas mērīšanas sistēmu neatbilstība jaunajam ES satvaram pakāpeniski samazinās	<i>Nielsen</i> : 61 % tirgotāju piekrīt, ka tiem ir pieejami kvalitatīvi auditorijas dati, kas vajadzīgi, lai iegūtu lielāko daļu sava mediju budžeta
Rādītājs – valsts reklāmas izplatīšanas riska skaitliskais vērtējums (gadā) Gaidāmais rezultāts – aplēstais risks pakāpeniski samazinās	2021. gada MPM riska skaitliskais vērtējums valsts reklāmas jomā: 70 %

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. *Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvēšanas grafiks*

Lielākā daļa regulas noteikumu kļūs tieši piemērojami sešus mēnešus pēc tās stāšanās spēkā. Lai sagatavotu pamatu pareizai Eiropas Mediju brīvības akta īstenošanai, tā noteikumus par neatkarīgām mediju iestādēm un Eiropas Mediju pakalpojumu padomi un ar aktu saistīto Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas (AVMPD) grozījumu sāks piemērot jau 3 mēnešus pēc akta stāšanās spēkā. Tas nodrošinās, ka padome tiks izveidota laikus, lai gādātu par regulas sekmīgu īstenošanu.

Padome pārņems ar AVMPD izveidotās Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupas (*ERGA*) darbu un aizstās šo grupu. Tā ir pārdēvēta, lai atspoguļotu plašāku kompetenci, tai uzticēti papildu uzdevumi un piešķirti papildu resursi (jo īpaši papildu darbinieki Komisijā, CNECT ĢD). Eiropas Mediju brīvības akts nodrošinās, ka visas atsauces uz Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu

regulatoru grupu (*ERGA*) ES tiesību aktos un jo īpaši AVMPD tiek lasītas kā atsauces uz Eiropas Mediju pakalpojumu padomi (“padome”).

Tāpat kā pašlaik *ERGA*, padomei tās darbībās palīdzēs Komisijas nodrošināts sekretariāts. Sekretariāts arī turpmāk atradīsies CNECT ĢD. Sekretariāts sniegs padomei administratīvu un organizatorisku atbalstu. Resursi, kas saskaņā ar regulu paredzēti sekretariātam, ļaus tam palīdzēt padomei veikt tās uzdevumus. Padomes sekretariāts tiks izveidots pirmajos divos īstenošanas gados, sākot ar 2024. gadu, un pilns personāla apjoms tiks sasniegts 2025. gadā.

Paredzēts, ka CNECT ĢD pasūtīs ārējus pētījumus Eiropas Mediju brīvības akta īstenošanas vajadzībām. Šādus pētījumus arī var izmantot, lai atbalstītu padomes darbības un sniegtu tās darbam vajadzīgo informāciju. Attiecīgais gada budžets šiem pētījumiem būs pieejams no 2024. gadā paredzētā īstenošanas sākuma, pārdalot līdzekļus no programmas “Radošā Eiropa”.

- 1.5.2. *Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, labāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē “Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība” ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.*

Eiropas līmeņa rīcības pamatojums (*ex ante*): iniciatīvas mērķis ir nodrošināt iekšējā mediju tirgus labāku darbību, uzlabojot juridisko noteiktību un likvidējot kavēkļus iekšējā tirgū. Noteikumos tiks aprakstīti mehānismi, ar ko uzlabot pārredzamību, neatkarību un pārskatatbildību pasākumos un darbībās, kas Eiropas Savienībā ietekmē mediju tirgus, brīvību un plurālismu.

Sagaidāmā Savienības pievienotā vērtība (*ex post*): šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā norādīts, ka iesaistīšanās samazinātu tirgus dalībniekiem uzlikto slogu, kas liek ievērot dažādu valstu tiesiskos režīmus, kad tirgus dalībnieki darbojas vairākās dalībvalstīs. Tāpat tas palielinātu paredzamību un uzlabotu juridisko noteiktību mediju tirgus dalībnieku interesēs, tādējādi veicinot godīgu konkurenci un pārrobežu investīcijas. Tas arī ļautu mediju regulatoriem koordinēti reaģēt lietās, kas skar ES informācijas telpu. Aplēsts, ka tīrie ekonomiskie ieguvumi ieņēmumu pieauguma izteiksmē būs 2885 miljoni EUR pirmajā gadā un 2898 miljoni EUR turpmākajos gados. Šī iniciatīva, izveidojot vienotu ES satvaru, kas veicina pārrobežu darbību, stiprina regulatoru sadarbību, sekmē kvalitatīva mediju satura nodrošināšanu un pievēršas konkurenci kropļojošai praksei, radītu labvēlīgākus apstākļus mediju pakalpojumu attīstībai pārrobežu mērogā un palielinātu patērētājiem pieejamo kvalitatīva mediju satura izvēli. Tas stiprinās iekšējo mediju tirgu, vienlaikus sekmējot mediju brīvību un plurālismu, ko aizsargā Pamattiesību harta.

- 1.5.3. *Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas*

Šajā priekšlikumā ņemta vērā Komisijas pieredze ar Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu (AVMPD), kas pēdējo reizi tika pārskatīta 2018. gadā un dažās dalībvalstīs joprojām ir jātransponē. Lai gan pārskatītā AVMPD vēl nav pilnībā izvērtēta, direktīvā ir ietverti vairāki mediju regulēšanas pasākumi, kas saistīti ar patērētāju aizsardzību un sabiedriskās politikas interešu, piemēram, kultūras daudzveidības, sekmēšanu. Tomēr tā attiecas tikai uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem un neaptver jautājumus, kas saistīti ar mediju plurālismu un neatkarību (papildus regulatīvo valsts iestāžu un struktūru neatkarībai) un jārisina ar

iesaistīšanos. Galvenās gūtās atziņas ir tādas, ka regula, visticamāk, sasniegs vēlamos iesaistīšanās rezultātus daudz ātrāk nekā direktīva un ka iedarbīgam un konsekventam mediju regulējumam ir vajadzīga spēcīgāka institucionālā atbalsta struktūra ar labākiem resursiem.

1.5.4. *Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem*

Šis priekšlikums ir atspoguļots Komisijas 2022. gada darba programmas sadaļā “Jauns impulss Eiropas demokrātijai”.

Eiropas Mediju brīvības akts papildinās attiecīgo regulējumu, kas ietver autortiesību noteikumus, pārskatīto AVMPD un nesen pieņemto Digitālo pakalpojumu aktu (DPA) un Digitālo tirgu aktu (DTA). Piederības pārredzamības jomā tas radīs sinerģiju ar Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas (NILL) novēršanas direktīvu un ES Uzņēmējdarbības tiesību direktīvu. Attiecībā uz žurnālistikas avotiem akts aizsardzībai, kas paredzēta Direktīvā 2002/58/EK, Direktīvā (ES) 2016/680 un Direktīvā 2013/40/ES, pievienos mērķorientētu un stingru aizsardzību pret spieģrogrammatūras izvietojumu ierīcēs, kuras izmanto mediju pakalpojumu sniedzēji vai to darbinieki.

Akts ir pilnībā saderīgs ar finansēšanas darbībām, kas veiktas saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu un programmu “Radošā Eiropa”, jo īpaši mediju brīvības un plurālisma un žurnālistikas partnerību uzraudzības un aizsardzības jomā.

1.5.5. *Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums*

Pamatojoties uz pašreizējo ERGA un tās sekretariāta darba pieredzi, tiek lēsts, ka Komisijas atbalstam jaunajai Eiropas Mediju pakalpojumu padomei, jo īpaši padomes sekretariāta nodrošināšanai, būs vajadzīgi 8–10 pilnslodzes ekvivalenti. Citi iespējamie risinājumi ir aplūkoti pievienotajā ietekmes novērtējumā.

Paredzams, ka Komisijas pasūtītie papildu pētījumi izmaksās līdz 1 miljonam EUR gadā.

Paredzams, ka padomes darbībai, jo īpaši ceļa izdevumu atlīdzināšanai, būs vajadzīgi aptuveni 150 000–200 000 EUR gadā.

Regulatīvo valsts iestāžu regulārās administratīvās izmaksas, ko rada dalība padomē (piemēram, šajā nolūkā nodarbināto darbinieku algas), segtu pašas regulatīvās valsts iestādes, kā tas pašlaik ir ERGA un līdzīgu struktūru gadījumā.

Izdevumi ERGA darbībām un ar AVMPD saistītu pētījumu pasūtīšanai pašlaik tiek finansēti no programmas “Radošā Eiropa” (CRE) atzara “MEDIA”.

CRE Starpnozaru atzara mērķis ir “veicināt starpnozaru aktivitātes, kuru mērķis ir pielāgoties strukturālajām un tehnoloģiskajām pārmaiņām, ar ko saskaras mediji, tostarp sekmējot brīvu, daudzveidīgu un plurālistisku mediju vidi, kvalitatīvu žurnālistiku un medijpratību, tostarp digitālajā vidē” (CRE regulas (ES) 2021/818 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts).

Padomes kompetencē būs dažādu veidu mediju tirgus dalībnieki audiovizuālajā un citās mediju nozarēs, tāpēc ar tās darbību saistīto izmaksu finansējuma avots būs Starpnozaru atzars.

Pētījumu finansējuma avots būs atkarīgs no pētījumu priekšmeta: pētījumus, kas attieksies tikai uz audiovizuālās jomas jautājumiem, arī turpmāk finansēs no *CRE* atzara “MEDIA”, bet citus nepieciešamos pētījumus finansēs no Starpnozarū atzara.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

Ierobežots ilgums

- Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām – no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām – no GGGG. līdz GGGG. gadam.

Beztermiņa

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2024. gada līdz 2025. gadam,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

Komisijas īstenota tieša pārvaldība:

- ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;
- ko veic izpildaģentūras.

Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

Netieša pārvaldība, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

- trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;
- starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- Finanšu regulas 70. un 71. pantā minētajām struktūrām;
- publisko tiesību subjektiem;
- privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finansiālas garantijas;
- dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuriem sniedz pienācīgas finansiālas garantijas;
- personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.
- *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

--

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

Pēc tiesību akta pieņemšanas dalībvalstīm tiks doti 3 līdz 6 mēneši laika, lai vajadzības gadījumā pielāgotu valsts regulējumu. Akta pirmā izvērtēšana notiks četrus gadus pēc jauno noteikumu stāšanās spēkā, un turpmākā izvērtēšana – ik pēc četriem gadiem. Komisijas veikto pārraudzību atbalstīs padome.

Priekšlikumam pievienotajam ieteikumam tiks paredzēta arī īpaša pārraudzības shēma. Tā apvienos mērķorientētu ziņošanu, ko veic dalībvalstis, un jauno mehānismu iekšējā mediju pakalpojumu tirgus darbības risku neatkarīgai uzraudzībai saskaņā ar regulu.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. *Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums*

Saskaņā ar Eiropas Mediju brīvības aktu Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupa (ERGA) kļūs par Eiropas Mediju pakalpojumu padomi. Tā veicinās gan Eiropas Mediju brīvības akta, gan AVMPD efektīvu un konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs. Saskaņā ar uzdevumiem, kas tai noteikti ES tiesību aktos, padome cita starpā sniegs ekspertu konsultācijas par mediju regulējuma regulatīvajiem, tehniskajiem vai praktiskajiem aspektiem un atzinumus, koordinēs darbības, kas attiecas uz pakalpojumu sniedzējiem (tostarp no trešām valstīm), kuri neievēro ES mediju standartus, un sekmēs sadarbību un efektīvu informācijas, pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp regulatoriem.

Lai nodrošinātu, ka padome izpilda pilnvaras, ir paredzēts, ka Komisija uzturēs ciešus kontaktus ar attiecīgajām regulatīvajām valsts iestādēm un struktūrām. Turklāt regulā noteikts, ka padomes priekšsēdētājam ir jāinformē Komisija par plānotajām un notiekošajām padomes darbībām. Papildus tam padomei, sagatavojot darba programmu un galvenos nodevumus, ir jāapspriežas ar Komisiju saskaņā ar savu reglamentu.

Ievērojot pašreizējo praksi un atspoguļojot izvēlēto politikas risinājumu, Komisija paredzēto finansējumu no CRE īsteno ar tiešu pārvaldību. Tam piemēro attiecīgu kontroles stratēģiju. Kontroli veiks CNECT ĢD.

2.2.2. *Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu*

Lai nodrošinātu, ka padome izpilda šajā regulā noteiktās pilnvaras, ir paredzēts sekretariāts, ko nodrošina Komisija. Tas palīdzēs padomei tās darbībās un sniegs administratīvu un organizatorisku atbalstu.

Paredzētā kontroles un atbalsta sistēma ļauj mazināt iespējamus riskus. Tā kā akts balstās uz esošu struktūru un Komisija tieši pārvalda attiecīgos finanšu resursus, nav konstatēti būtiski riski.

Kontrole iekļaujas CNECT ĢD iekšējās kontroles sistēmā.

2.2.3. *Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)*

Tiks izmantotas CNECT ĢD iekšējās kontroles sistēmas un procedūras. Tās ir funkcionālas un izmaksefektīvas. To mērķis ir nodrošināt, ka kļūdu īpatsvars nepārsniedz 2 % būtiskuma sliekšni.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Esošie Komisijai piemērojamie krāpšanas novēršanas pasākumi ietvers šai regulai nepieciešamās papildu apropriācijas.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs	Dif./nedif. ⁶⁰	no EBTA valstīm ⁶¹	no kandidātvalstīm ⁶²	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
2.b	07.010401 – Atbalsta izdevumi programmai “Radošā Eiropa”	Nedif.	JĀ	JĀ	JĀ	NĒ
2.b	07.050300 – Programmas “Radošā Eiropa” Starptozaru atzars	Dif.	JĀ	JĀ	JĀ	NĒ
2.b	07.050200 – Programmas “Radošā Eiropa” atzars “MEDIA”	Dif.	JĀ	JĀ	JĀ	NĒ

- Jaunveidojamās budžeta pozīcijas

Neattiecas

⁶⁰ Dif. – diferencētās apropriācijas, nedif. – nediferencētās apropriācijas.

⁶¹ EBTA – Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁶² Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

- Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
- Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

Apropriācijas tiks pārdalītas no finanšu līdzekļiem, kas piešķirti programmas “Radošā Eiropa” atzaram “MEDIA” un Starpnozaru atzaram, kā arī administratīvā atbalsta budžeta pozīcijai 2021.–2027. gada DFS.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgaļu izdevumu kategorija	finanšu shēmas	2.b	KOHĒZIJA, NOTURĪBA UN VĒRTĪBAS					
--------------------------------------	-----------------------	-----	--------------------------------	--	--	--	--	--

CNECT ĢD			2024	2025	2026	2027	Pēc 2027. gada	KOPĀ
• Darbības apropriācijas, kas pārdalītas programmas “Radošā Eiropa” ietvaros								
07.050200 – Programmas “Radošā Eiropa” atzars “MEDIA”	Saistības	(1.a)	0,500	0,500	0,500	0,500		2,000
	Maksājumi	(2.a)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	2,000
07.050300 – Programmas “Radošā Eiropa” Starpnozaru atzars	Saistības	(1.b)	0,500	0,500	0,500	0,500		2,000
	Maksājumi	(2.b)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	2,000
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁶³								
07.010401 – Atbalsta izdevumi programmai “Radošā Eiropa”		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200		0,800
KOPĀ apropriācijas	Saistības	=1.a+1.b	1,200	1,200	1,200	1,200		4,800

⁶³ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

CNECT ĢD		+3						
	Maksājumi	=2.a+2.b +3	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	4,800

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)	1,000	1,000	1,000	1,000		4,000
	Maksājumi	(5)	0,500	1,000	1,000	1,000	0,500	4,000
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)	0,200	0,200	0,200	0,200		0,800
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 2.b IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	=4+6	1,200	1,200	1,200	1,200		4,800
	Maksājumi	=5+6	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	4,800

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7	“Administratīvie izdevumi”
--	---	----------------------------

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2024	2025	2026	2027	Pēc 2027. gada	KOPĀ
CNECT ĢD							
☒ Cilvēkresursi		0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
☐ Citi administratīvie izdevumi							
KOPĀ CNECT ĢD	Apropriācijas	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508

KOPĀ daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
---	------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2024	2025	2026	2027	Pēc 2027. gada	KOPĀ
KOPĀ daudz gadu finanšu shēmas 1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	1,844	2,488	2,488	2,488		9,308
	Maksājumi	1,344	2,488	2,488	2,488	0,500	9,308

3.2.2. Aplēstais iznākums, ko dos finansējums no darbības apropriācijām

Neattiecas

3.2.3. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

- Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas
- Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2024	2025	2026	2027	Pēc 2027. gada	KOPĀ
--	------	------	------	------	-------------------	------

Daudzgu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA						
Cilvēkresursi	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
Citi administratīvie izdevumi						
Starpsumma – daudzgu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508

Ārpus daudzgu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS⁶⁴						
Cilvēkresursi						
Pārējie administratīvie izdevumi						
Starpsumma – ārpus daudzgu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS						

KOPĀ	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--------------

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

⁶⁴ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

- Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi
- Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2024	2025	2026	2027
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)				
20 01 02 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	3	6	6	6
20 01 02 03 (Delegācijas)				
01 01 01 01 (Netiešā pētniecība)				
01 01 01 11 (Tiešā pētniecība)				
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)				
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu FTE)⁶⁵				
20 02 01 (AC, END, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)	2	4	4	4
20 02 03 (AC, AL, END, INT un JPD delegācijās)				
XX 01 xx yy zz ⁶⁶	– galvenajā mītnē			
	– delegācijās			
01 01 01 02 (AC, END, INT – netiešā pētniecība)				
01 01 01 12 (AC, END, INT – tiešā pētniecība)				
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)				
KOPĀ	5	10	10	10

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	<p>Uzraudzīt, vai pareizi tiek īstenoti pienākumi, kas regulā noteikti privātiem uzņēmumiem, dalībvalstīm un regulatīvajām valsts iestādēm un struktūrām padomē;</p> <p>pārstāvēt Komisiju padomē un sadarboties ar padomi tās darbībās, tostarp saistībā ar gada darba programmu un reglamentu;</p> <p>pārvaldīt regulā paredzētās procedūras, jo īpaši attiecībā uz padomes uzdevumiem;</p> <p>sniegt padomei atbalstu tās uzdevumu izpildē saskaņā ar regulu;</p> <p>sniegt padomei administratīvu un loģistikas atbalstu, jo īpaši ikdienas darba organizēšanā un sanāksmju rīkošanā;</p> <p>atbalstīt regulatīvo valsts iestāžu vai struktūru sadarbību un koordināciju ES līmenī;</p> <p>pasūtīt un pārvaldīt ārējos pētījumus saistībā ar regulu un padomes darbībām</p>
Ārštata darbinieki	<p>Sniegt padomei atbalstu tās uzdevumu izpildē saskaņā ar regulu;</p> <p>sniegt padomei administratīvu un loģistikas atbalstu, jo īpaši ikdienas darba organizēšanā un sanāksmju rīkošanā;</p>

⁶⁵ AC – līgumdarbinieki, AL – vietējie darbinieki, END – valstu norīkotie eksperti, INT – aģentūru darbinieki, JPD – jaunākie eksperti delegācijās.

⁶⁶ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām BA pozīcijām).

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

Priekšlikuma/iniciatīvas finansēšanai:

- pilnībā pietiek ar līdzekļu pārvietošanu daudzgadu finanšu shēmas (DFS) attiecīgajā izdevumu kategorijā

Apropiācijas tiks pārdalītas no finanšu līdzekļiem, kas piešķirti programmas “Radošā Eiropa” atzaram “MEDIA” un Starpnozaru atzaram, kā arī administratīvā atbalsta budžeta pozīcijai 2021.–2027. gada DFS. Tam nebūs būtiskas ietekmes uz citām programmas darbībām, jo līdzekļi tiks vienmērīgi apgūti visās darbībās.

- jāizmanto no DFS attiecīgās izdevumu kategorijas nepiešķirtās rezerves un/vai īpašie instrumenti, kas noteikti DFS regulā

- jāpārskata DFS

3.2.5. Trešo personu iemaksas

Priekšlikums/iniciatīva:

- neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- paredz trešo personu sniegtu līdzfinansējumu atbilstoši šādai aplēsei:

Apropiācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropiācijas								

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

– Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.

– Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

– pašu resursus

– citus ieņēmumus

– Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija:	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁶⁷						
			N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
... pants									

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

⁶⁷ Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.